

obzornik

glasilo delovne organizacije

Potegnili smo črto

Za nami je še eno leto, ki niti Jugoslovanom niti Brestovcem ne bo ostalo v lepem spominu. Poleg visoke inflacije smo bili v preteklem letu deležni tudi množstva raznih ukrepov zvezne vlade, ki naj bi poskušali zajeziti to največjo tegobo našega gospodarstva.

Dejstvo pa je, da so bili mnogi ukrepi prehitri, premalo razdelani in večkrat skregani tako z ekonomsko logiko kot tudi z zdravom pametjo. Zato je prihajalo velikokrat ravno do nasprotnih učinkov, kot naj bi jih posamezni ukrep dosegel.

Pravilno in pametno gospodarjenje je bilo v preteklem letu zelo zapleteno in težavno. Gospodarstveniki so se obnašali bolj po občutku, kot pa po ekonomskih zakonitostih, ki so pri nas ubirale svojo pot. V težave so prihajale celo delovne organizacije, ki so trajno veljale za uspešne proizvajalce z visoko stopnjo akumulativnosti.

Razumljivo je, da se v tako težkih pogojih tudi naša delovna organizacija ni izvlekla brez izgub. Kot so nakazovali že periodični obračuni, so dosegle neugodne rezultate Tozd Pohištvo, Jelka in Tapetništvo. Kljub uspešnim rezultatom predvsem v Iverki, Mineralki in Žagalnici je delovna organizacija poslovala z izgubo, ki znaša 3,1 milijarde din.

O vzrokih za take rezultate smo v našem glasilu že večkrat pisali, podrobno pa so bili opisani ob devetmesečnih rezultatih gospodarjenja.

Ker na zunanje predvsem gospodarske ukrepe nimamo vpliva, bi se zaustavili predvsem pri naših notranjih subjektivnih vzrokih za nastalo izgubo.

Če pogledamo izpolnjevanje plana proizvodnje, vidimo, da smo vrednostno samo 2% pod planom, fizično pa smo plan proizvodnje merjen v normah urah celo presegli. Površna analiza proizvodnje bi pokazala, da smo s proizvodnjo lahko zadovoljni.

Pri podrobni analizi posameznih mesecev pa opazimo precejšnja nihanja v doseganju planov proizvodnje. Dej-

stvo pa je, da je z vidika trženja izdelkov zelo pomembno kdaj pride posamezni proizvod na trg, saj poznamo konjunktturne in nekonjunktturne mesece. Pri poplavi pohištvenih izdelkov, ki je prisotna na našem trgu in pri vse manjšem povpraševanju je očitno, da je kupec v absolutni prednosti, in da se mora proizvodnja prilagajati trgu in željam kupcev. Pod željami kupcev pa so mišljene tako kvaliteta, konkurenčna cena in čim krajši dobavni rok. Medtem, ko smo kvaliteto in ceno že začeli upoštevati pa so velike težave z dobavnimi roki.

Vsem nam je jasno, da prodaja nekega izdelka, ki je sklenjena na današnji dan, po cenah, ki veljajo na današnji dan, ob trimesečnem dobavnem roku, ter ob običajnem plačilnem sredstvu (brezobrestna menica 90 dni po dobavi) ne more prinesiti prav ugodnih rezultatov. Če pa se dobavni roki še podaljšujejo, pa je ta rezultat še toliko bolj klavrn, saj je potrebno cene vhodnih materialov oziroma produkcijske cene stalno revalorizirati, prodajne cene pa ostanejo fiksne. Ob današnji stopnji inflacije je pogosto očitno, da je kratek dobavni rok ena osnovnih komponent uspešnega poslovnega procesa.

Razumljivo je, da ima vsaka proizvodnja neke omejitvene faktorje, ki so v fizični kapaciteti, tehnološki obdelavi in v nekem normalnem proizvodnem ciklusu.

Te faktorje mora upoštevati tudi prodajna služba in svojo

prodajo količinsko omejiti na te kapacitete po posameznih obdobjih. Kljub temu pa moram omeniti, da je osnovna naloga proizvodnje, da se v okviru svojih zmogljivosti maksimalno prilagodi potrebam tržišča tako glede kvalitete, cene in rokov dobave.

V času tako visoke inflacije ni več bistveno, ali smo dosegli letne ali polletne plane proizvodnje, pomembno je ali smo dosegli mesečne ali celo dekadne in to tistega izdelka, ki ga tržišče potrebuje.

Skrajšanje dobavnih rokov, ki ga lahko dosežemo samo ob popolnem sodelovanju proizvodnje ter nabave in prodajne službe, je po moji oceni ena primarnih nalog, ki jih moramo izpeljati, če hočemo leto 1989 zaključiti z boljšim poslovnim uspehom kot preteklo leto.

Ob boljši organizaciji proizvodnje ter ob pravočasni oskrbi z vsemi potrebnimi repromateriali bomo morali reševati proizvodne težave tudi s prerazporeditvami delovnega časa, prerazporeditvami med oddelki in prerazporeditvami

med temeljnimi organizacijami.

Problemi pa so nastajali tudi na komercialnem področju. Pri tako visoki stopnji inflacije nam primerjava tako s preteklim letom, kot tudi s planom zelo malo pove, saj je bilo naraščanje cen za posamezne izdelke zelo različno. Tudi pri prodaji je poleg samega obsega pomembna tudi stopnja donosnosti, ki jo posamezni izdelki prinašajo. Groba ocena nam kaže, da so imeli pohištveni izdelki nižjo stopnjo kot pa izdelki primarne proizvodnje. Stopnja donosnosti pri pohištvenih izdelkih se še poslabša če upoštevamo dolge proizvodne roke in dolge roke plačila.

Osnovna naloga nabavno prodajne službe oziroma Tozd Trženje bi morale biti primerjalne analize med nabavnimi in prodajnimi roki ter plačilnimi pogoji.

Osnovni moto pri sklepanju vseh komercialnih pogodb pa bi moral biti izenačevanje nabavnih in prodajnih plačilnih pogojev.

V letu 1989 nas čaka veliko resnega in trdega dela, ker pa

vpliva na poslovanje v posameznem letu tudi zgodovina iz predhodnega leta, je pomembno tudi kako bomo pokrili nastalo izgubo.

Kot sem že omenil, so poslovale z izgubo temeljne organizacije Pohištvo, Jelka in Tapetništvo. Skupna izguba znaša 6.279.195.000 din. Izgubo smo skoraj v celoti pokrili že v času izdelave zaključnega računa z naslednjimi viri:

- z nepovratnimi sredstvi pozitivnih temeljnih organizacij Bresta tako iz rezervnih sredstev kot iz ostanka čistega dohodka,
- z nepovratnimi sredstvi drugih delovnih organizacij in
- s sodelovanjem Ljubljanske banke — Gospodarske banke, ki je svojo pomoč vezala na dosledno izvajanje sanacijskega programa delovne organizacije.

Del izgube v Tozd Pohištvo in Jelka v znesku 834.252.140 din je ostal nepokrit. Glede na to, da dopušča novi zakon o finančnem poslovanju (Ur. list SFRJ št. 10/89) pokrivanje izgube tudi v tekočem letu, bomo poskušali sredstva za pokritje nekritih izgub pridobiti še po oddaji zaključnega računa.

(nadaljevanje na 2. strani)

*Tokrene čestitke
ob dnevu žena!*

Usposabljanje delavcev v temeljni organizaciji Masiva

Temeljna organizacija Masiva je s svojim proizvodnim programom usmerjena pretežno v izvoz, saj izvozimo na zahtevno zahodno tržišče od 80 do 90 odstotkov proizvodnje, ostalo pa je namenjeno domačemu trgu in kooperaciji med temeljnimi organizacijami Bresta. Ker je na zahodnem tržišču konkurenca proizvajalcev pohištva zelo huda, dobi naročilo le tisti, ki je sposoben proizvajati poceni, kakovostno in v času, ki ga želi in določi kupec.

Da bi temeljna organizacija Masiva lahko vzdržala hudo konkurenco, so na kolegiju direktorja pretehtali vse možnosti za boljše poslovanje. Med drugim so pregledali tudi strokovno strukturo zaposlenih.

sredni proizvodnji od 292 zaposlovanj. Ugotovili so, da ima v neposrednih delavcev kar 142 delavcev osnovnošolsko izobrazbo. Struktura zaposlenih nikakor ne ustreza današnjim razmeram, kajti tovarna se mora pre-

usmeriti v izdelavo zahtevnejšega pohištva višjega cenovnega razreda, če hoče doseči boljše rezultate.

Tako je svet za kadrovske zadeve temeljne organizacije sprejel sklep, da se na podlagi samoupravnega sporazuma o delovnih razmerjih in samoupravnega sporazuma o izobraževanju, izvede usposabljanje tistih delavcev temeljne organizacije, ki imajo osnovnošolsko izobrazbo. Vsi drugi delavci pa se bodo dodatno izobraževali na ustreznih seminarjih iz področij, ki so pomembna za opravljanje njihovih del in nalog.

Teoretično usposabljanje delavcev, ki nimajo ustrezne strokovne izobrazbe v lesni stroki in imajo do deset let delovne dobe, se je pričelo 6. februarja letos. Predavanja potekajo v dveh skupinah s po 36 delavci v klubski sobi tovarne. Program usposabljanja obsega 64 ur, od tega je 10 ur praktičnega dela. S praktičnim usposabljanjem naj bi vsak delavec pridobil sposobnost stoddotnega obvladovanja dela, ki ga opravlja, to je nastavitve strojev, naprav in kontrole po načrtu, kar so osnovni pogoji za kakovostno opravljanje delovnih operacij. Učno gradivo v obliki skript delavci dobivajo skladno s predavanji. Po končanih predavanjih bodo morali delavci opraviti preizkus znanja, ki bo osnova za razporeditev oziroma prerazporeditev po zahtevnosti del in nalog.

Upamo, da se udeleženci zavedajo pomembnosti usposabljanja, želimo pa jim, da bi ga uspešno končali.

T. Lovko

POTEGNILA SMO ČRTO

(nadaljevanje s 1. strani)

Temeljne organizacije, ki so poslovale z izgubo, morajo v 30 dneh po predložitvi zaključnega računa ugotoviti ali višina nastale izgube ogroža uspešno poslovanje in povzroča plačilno nesposobnost temeljne organizacije.

V primeru, da se to dogaja, mora ta temeljna organizacija prirediti s sanacijskim postopkom za odpravo izgube in ne likvidnosti.

J. Korošec

PROTI UVEDBI IZREDNEGA STANJA, ZA MIR IN SOŽITJE NA KOSOVU

Pred razpletom drame na Kosovu smo se tudi delavci Bresta priključili akciji zbiranja podpisov, republiški skupščini pa smo poslali naslednjo poslanico:

Delavci dvatisočsto članskega kolektiva Bresta, industrije pohištva n.s.o. iz Cerknice, z zaskrbljenostjo spremljamo dogodke na Kosovu. Zaradi političnih iger, nacionalne nestrpnosti in sistemske paralize, vabilo in poziv kosovskih rudarjev k odstopu treh funkcionarjev, lahko preseže rob obvladljivega in skrb in agonijo spremeni v katastrofo, ki jo bodo bodoče generacije obsojale in obravnavale kot nesmiselno vojno.

Krivci in zmagovalci so znani šele po bitkah. Uprimo se jim, še preden zapiskajo v bojni rog.

Smo za demokratični dialog, za strpno reševanje, v primeru »rudarjev Trepče« pa za takojšnjo rešitev, tudi za ceno kompromisov in skrhanega ponosa treh, ki so izgubili svoj ugled in svoje ljudstvo že ob javni oceni, da niso to, za kar se imajo.

Soglasno podpiramo vsebino izjave, objavljene v Dnevniku 27. 2. 1989 v upanju, da bomo pripomogli k »takojšnji« rešitvi, saj sleherna ura lahko pomeni izgubljen življenjski dan, z njim pa mir in ugled, da o izgubljenem ponosu države in sistema ne govorimo.

KOLEKTIV BRESTA

Poškodbe pri delu

V letu 1988 je bilo v naši delovni organizaciji 177 poškodb pri delu, na poti na delo in z dela. Zaradi teh poškodb je bilo izgubljenih 1527,5 delovnih dni. V primerjavi z letom poprej se je število poškodb povečalo za 6,6 odstotka, v povprečju pa so bile lažje kot leto poprej, saj se je število izgubljenih delovnih dni kljub večjemu številu poškodb zmanjšalo za 29,5 odstotka. Povprečna odsotnost z dela zaradi ene poškodbe je v letu 1987 znašala 13, v letu 1988 pa samo 8,6 delovnih dni.

Večina poškodb je bila lažjih, dvanaest pa je bilo takšnih, ki so zahtevale daljšo odsotnost z dela. Od teh jih je šest povzročilo lažjo stopnjo invalidnosti (odrez enega člana na prstu ali zmanjšana gibljivost enega ali dveh prstov na roki). Več nam povedo podatki v spodnji razpredelnici:

kov, v Žagalnici pa 12,5 odstotka delavcev. Brestovo povprečje poškodb, ki znaša 8,2 odstotka, so nekoliko presegli tudi na Iverki in v Pohištvi.

Povprečna odsotnost z dela na poškodbo, ki prikazuje resnost poškodb, je bila najvišja v Prodaji in Žagalnici. Razmerna veliko število izgubljenih delovnih dni v Prodaji je posledica predvsem ene poškodbe, ki se je pripetila na poti z dela, v Žagalnici pa so tolikšno odsotnost z dela povzročile štiri nekoliko hujše poškodbe (porez prstov na tračni žagi, povoz stopala z viličarjem, poškodba prsta pri prevozu zložaja elementov po transportnem traku s prostotekočimi valji, udarec z nogo ob premičnico).

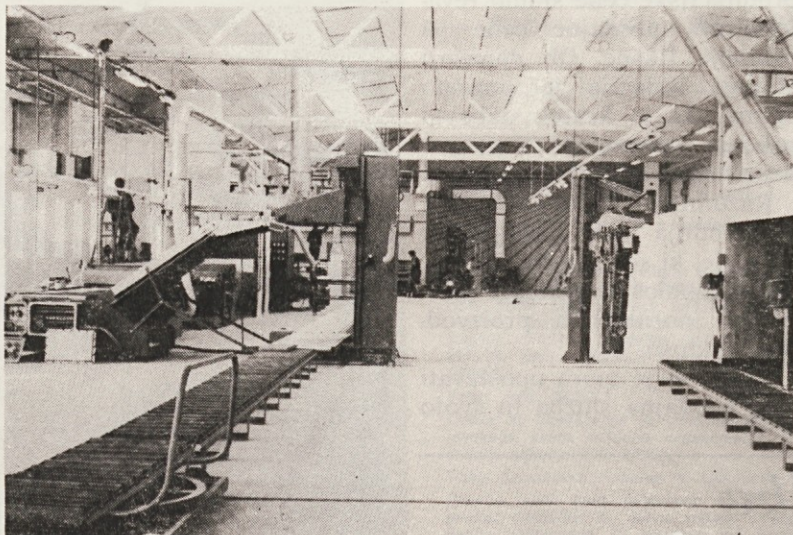
Največ poškodb, kar 57,1 odstotka, se je pripetilo pri manj nevarnih delih, kot so posamezna ročna dela, dela z roč-

Število poškodb									
	Pri strojih	Ostalih delih	Na poti	Skupaj	Indeks na leto 1987	Število poškodb na 1000 delav.	Število izgub. delov. dni	Indeks na leto 1987	Št. izgub. delov. dni na poškod.
POHIŠTVO	14	35	2	51	104	88,9	413,5	74,9	8,1
MASIVA	26	11	1	38	165,2	130,1	246,5	181,7	6,5
ŽAGALNICA	11	12	2	25	104,2	125,6	390,0	69,4	15,6
IVERKA	9	6	1	16	84,2	98,8	97,0	51,3	6,1
SKUPNE DEJAV.	—	1	—	1	50,0	5,7	5,0	31,2	5,0
GABER	4	3	—	7	87,5	50,7	51,0	39,8	7,3
PRODAJA	—	3	1	4	57,1	17,6	108,0	51,4	27,0
JELKA	6	5	2	13	108,3	77,4	125,0	105,9	9,6
TAPETNIŠTVO	4	3	—	7	70,0	56,5	56,0	76,7	8,0
MINERALKA	—	2	—	2	100,0	40,8	12,5	125,0	6,2
STROJEGRADNJA	7	6	—	13	130,0	260,0	23,0	35,9	1,8
SKUPAJ	81	87	9	177	106,6	82,0	1527,5	70,5	8,6

Število poškodb se je močno povečalo v Masivi (za 65 odstotkov) in v Strojegradnji (za 30 odstotkov). Več kot prejšnje leto je bilo poškodb pri delu tudi v Jelki (za 8,3 odstotka) in v Pohištvi (za 4 odstotke). V drugih temeljnih organizacijah se je število poškodb zmanjšalo ali ostalo na isti ravni.

Ob upoštevanju števila zaposlenih je bilo največ poškodb v Strojegradnji, Masivi in Žagalnici. V Strojegradnji se je lani poškodovalo 26 odstotkov, v Masivi 13 odstot-

nim orodjem, notranji transport in gibanje ljudi pri delu (padci na tovarniškem območju ipd.). 4,6 odstotka vseh poškodb je bilo pri delu z rezalnimi stroji, pri delu z žagami vseh vrst, ki šteje za najnevarnejše, pa 18,6 odstotka. Precej poškodb, kar 6,8 odstotka se je pripetilo pri delu na manjših stiskalnicah za sestavljanje in lepljenje manjših sklopov pohištva. Zaskrbljujoče je, da so bile poškodbe na teh napravah, ki jih večinoma izdelujemo sami, razmeroma najtežje. V. Žnidaršič

Takšna je videti nova lakirnica v temeljni organizaciji Jelka.

Sindikati v preteklem letu: prislusniti ljudem

Na seji občinskega sveta ZSS Cerknica, ki je bila v četrtek, 23. februarja v posebni sobi restavracije Nanos v Cerknici, so med drugim obravnavali tudi poročilo o delu občinskega sveta ZS in njegovih organov za leto 1988.

Začrtane naloge v lanskem letu so bile vse tudi uresničene.

S področja nalog pri uveljavljanju družbenopolitičnih in družbenoekonomskih odnosov so bili obravnavani rezultati gospodarjenja v preteklem letu, sanacijski programi nekaterih temeljnih organizacij, obravnavane so bile posledice interventne zakonodaje (v zvezi z osebnimi dohodki), sodelovali pa smo tudi v razpravah o spremembah republiške in zvezne ustave ter ostalih pomembnih zakonov.

Na področju življenjskih in delovnih pogojev delavcev smo se zavzemali za socialno varnost delavcev in za njihovo zdrave in humane delovne razmere. Na področju izobraževanja, inovacij, športa in kulture so bile razpisane in podeljene nagrade inovator leta, organiziran seminar za predsednike OO ZS v Radovljici,

organizirana so bila tudi občinska sindikalna tekmovanja v različnih športnih panogah in obisk kulturnih prireditev v SNG v Trstu ter kulturnih večerov v VVDO Cerknica.

Na področju organizacijskih, kadrovskih in drugih nalog smo razpravljali o kadrovske spremembah v občinskem svetu, organizirali proslavo ob 1. maju (pohod na Slivnico), obravnavali pobude in mnenja iz osnovnih organizacij ZSS naše občine in se vključevali v aktivnosti, ki jih vodi RS ZS Slovenije in medobčinski svet ZSS Postojna.

Obravnavali smo tudi politično varnostno oceno v našem okolju in pri načrtovanju različnih aktivnosti sodelovali z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami, občinsko skupščino in Izvršnim svetom.

Republiški svet ZSS je v zadnjem trimesečju sprejel operativni program za delovanje sindikata. V tem programu so poudarjene predvsem tri glavne teme, ki so bile že sprejete in vpeljane v praktično delo posameznih osnovnih organizacij ZS. To so:

Sindikalna stavkovna pravila, Predlogi za urejanje pravic in obveznosti delavcev (ekonomski in tehnološki presežki delavcev) in Sindikalna lista.

Dejavnost sindikata je bila torej pestra, še posebno proti koncu leta. Mislim, da bomo tako nadaljevali tudi v letošnjem letu. Sindikat mora vsekako še bolj kot doslej prislusniti ljudem in se boriti za pravice, ki so še vedno mnogokrat okrnjene.

J. Zakrajšek

Koeln 1989

Med 23. in 26. januarjem smo si Brestovci ogledali letošnjo največjo sejmsko prireditev pohištvenikov. Poudariti moram, da nihče, ki v pohištveni industriji kaj pomeni, ne izpusti priložnosti, da se tam predstavi v najlepši luči — zato tudi tolikšno število razstavljalcev, vse od Tajvana do Poljske in Argentine.

Na splošno bi lahko rekel, da so nemški oblikovalci sicer nekoliko pozno, vendar vseeno ugriznili v nekoliko bolj svobodno oblikovanje izdelka, saj smo letos videli precej več postmodernizma v pohištvu kot prejšnja leta. Do sedaj so bile namreč prisotne le manjše avantgardne skupine, vendar kaže, da se trg internacionalizira in bodo takšni posegi vse pogostejši.

Naravni materiali kot sta masiva in furnir, izginjajo. Mislim, da sta vzroka za to predvsem dva: industrija folij je v zadnjih letih strahovito napredovala, tako da skoraj ni več opazne razlike med furnirjem in folijo. S tem se je optimaliziral tudi delovni proces v proizvodnji, saj se norma ure skoraj razpolovijo. Drugi, mogoče daljnoročno pomembnejši vzrok, pa je čuvanje in negovanje že tako poškodovanih in izumirajočih gozdov.

O posameznih skupinah pohištva pa bi zapisal:

DNEVNE SOBE

Pri dnevnih sobah je bil letos nekoliko večji nagib k folijam. Še lani so se namreč kot najpomembnejši bivalni prostor izdelovale v plemenitih naravnih furnirjih, letos pa je bilo razmerje že skoraj 50 proti 50. Pohištvo, ki je bilo izdelano v folijah, ni imelo skoraj nikjer furniranih front, vendar s tem še ni rečeno, da je to pohištvo nižjega oblikovnega razreda. Ravno nasprotno, z bogatejšo obliko so skušali na nek način nadomestiti naravne materiale.

Vitrina ohranja svoj prevladujoči položaj v sestavu. Za razliko od prejšnjih let so vi-

trine sedaj še večje in boga-tejše, pogosto so tudi polovične »kapelice«.

Brez halogenske nizkovoltne lučke pa ne gre več. Vključevanje lučke je podobno kot pri hladilniku: ko vrata zapreš, stikalo izklopi lučko. Police v vitrinah so zaradi enakomerne osvetlitve steklene.

Obstajata dva načina montaže: nalaganje omaric ene na drugo in obešanje omaric na stojke. Barvna skala je prikazana posebej, prevladovala pa so črna, bela z nezalitim porami in ptičji javor v sivi, metalno sivi ali cognac barvi. Zanimivo je tudi, da so bile lani fronte iz ptičjega javorja površinsko obdelane s poliuretani visokega sijaja, letos pa v žametni polmat obdelavi.

Če vzamem za primerjavo naš program Rubin, lahko ponovim lanskoletno ugotovitev, da je program popolnoma na nivoju. Razširjen z nekaj dodatki in s fronto iz ptičjega javorja, ki je že dolgo pripravljena (ne vem pa, če si jo je od odgovornih sploh že kdo ogledal), bi bil vsekakor enakovreden razstavljenim izdelkom. Manjka mu sicer tudi halogenska lučka, ki je bila na prototipu vgrajena, vendar je iz znanih razlogov odpadla.

OTROŠKE SOBE

Letos je bil v tej kategoriji pohištva narejen bistven premik. Programi so dosti bolj skladni, gabariti prirejeni otrokom, višinski in širinski moduli uravnoveženi. Površinski materiali so izključno folije in plastični nalimki, ki so povsod zaobljeni. Takšno pohištvo je trajno, ceneno in trpežno, saj je v tej kategoriji najbolj

izpostavljeno mehanskim poškodbam.

Povsod pa je pohištvo kombinirano z igračami in igrali. Barve so naravna jelovina ali imitacija bora, veliko pa je bilo tudi veselih barvastih fantazijskih vzorcev.

V primerjavi s kölnskimi otroškimi progami je po mojem mnenju program Igor krasen, morda obdelan z nekoliko predragimi površinskimi materiali, manjka pa mu še nekaj igrar, kot je na primer tobogan.

SPALNICE

Pri spalnicah na Zahodu nič novega. To zatišje traja že nekaj let. Most, kotna omara in garderobne omare ali pa trodelna omara s pomičnimi vrati, postajajo počasi že precej stereotipni.

Edino osvežitev je pripravilo nekaj proizvajalcev, ki so si privoščili srednji del omar nekoliko plitkejši. Tudi tu ni šlo brez halogenskih lučk, ki so nameščene tudi v notranjosti omar. To je zlasti pomembno v jutranjih urah, ko se oblačimo ob še spečem partnerju. Ogledala so skoraj vsa fazetirana.

Zanimivo je dejstvo, da folije še niso popolnoma preplavile spalnic. Že dolgo se namreč uporabljajo furnirji, ki so površinsko tako obdelani, da so od daleč videti kot folija. Prevladujejo hrastov, jesenov in češnjev furnir, barve so svetlejše — od beljene natur pa do cognac barve.

Po teh zgledih bi bilo pri spalnici pametno obogatiti fronte, izbrati ustrezno folijo, razširiti posteljo na 180 cm, obogatiti ogledalo, vgraditi halogenske luči v mostu in razširiti sistem z eno plitkejšo omaro z vgrajeno lučko in dodatki npr. za kravate, s košaricami... Škoda, da smo ukinili element 920.

Snovanje novih izdelkov (pred Beograjskim sejmom).

JEDILNICE

Človek ne bi verjel, vendar so jedilnice izdelane v visoki tehnologiji. To je sicer zasluga proizvajalcev okovja, ki dopuščajo oblikovalcem skoraj neomejene možnosti. Vitrine so tehnološko zahtevne, osvetljene, z velikimi steklenimi površinami. Očitno je, da vitrina pridobiva na veljavi. Prav tako pridobiva tudi stol. Majhnih lahkih stolov skoraj ni več, prevladujejo visoki, elegantni stoli tipa McIntosh. Jedilnice so bile v pohištveni industriji dolgo nekaj privesek, sedaj pa so postale enakovreden bivalni prostor.

KUHINJE

Kuhinj letos zaradi bienalnega značaja skorajda ni bilo. Največ smo jih videli na Unilesovem razstavnem prostoru, kjer je razstavljal Marles.

KOSOVNO POHIŠTVO

Največ kosovnega pohištva so predstavljale klubske mizice in Hi-fi omarice. Klubske

mizice so najrazličnejših oblik in materialov: vse od furniranih, foliranih, pleksi stekla do keramičnih in marmornatih. Izbira je bila res ogromna, saj so imeli proizvajalci tudi do 50 različnih razstavnih eksponatov. Res, za vsak okus in žep.

Razne Hi-fi omarice pa so me razočarale, saj so zgolj funkcionalni pripomočki in čisto nič več. Naše omarice Comet so po svoji obliki in površinski obdelavi za dva ali več razredov boljše.

Rolo omaric je bilo zelo malo, pa še te so bile izključno iz plastičnih rolet, pa tudi drsele niso ravno briljantno.

To bi bilo vse. Kljub prvotnemu vtisu, da po oblikovni plati pohištvo nazaduje, da je bolj dostopno širokim ljudskim množicam, smo vseeno videli veliko lepih stvari. Naši izdelki so po oblikovni plati popolnoma na nivoju in se jih ne sramujemo. To nam je tudi edina vzpodbuda za naprej, čeprav je naše znanje v hiši vse premalo cenjeno...

A. Vivod

Zveza kulturnih organizacij Slovenije
Odbor za literarno dejavnost

RAZPISUJE

Natečaj za udeležbo na območnem srečanju mladih pesnikov in pisateljev Ljubljane in okolice, ki bo aprila letos v Ljubljani, republiško srečanje pa bo maja v Novi Gorici.

* * *

Sodelujejo lahko avtorji, stari nad 15 let, ki svojih del še niso izdali (razen v samozaložbi) v knjižni obliki in še niso bili uvrščeni med najboljše v dosedanjih srečanjih mladih pesnikov in pisateljev.

Posljejo lahko kratko prozo ali odlomke iz daljših proznih besedil, poezijo (ne več kot 10 pesmi) in dramska dela.

Prispevke morajo napisati s pisalnim strojem in jih poslati v treh izvodih. Zraven morajo priložiti še podatke: ime in priimek, naslov, izobrazbo, poklic in starost.

Tričlanska žirija bo med pravočasno prispelimi besedili izbrala najboljše avtorje za nastop na republiškem srečanju mladih pesnikov in pisateljev.

Vse poslane prispevke odstopijo avtorji za morebitno objavo brezplačno. Organizatorji bodo objavili dela izbranih avtorjev na način in v obsegu, ki bo ustrezal njihovim finančnim možnostim. Rokopisov ne vračamo.

Prispevke je treba poslati do 15. marca 1989 na naslov: ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ SLOVENIJE (za srečanje mladih pesnikov in pisateljev), Kidričeva 5, p. p. 136, 61001 Ljubljana.

Dodatne informacije lahko dobite po telefonu 061/217-860 ali 061/211-828, int. 44 (Dragica Breskvar).

Odbor za literarno dejavnost
ZKO Slovenije

Za tiste z globljim žepom; usnjena sedežna garnitura.

Skandinavsko pohištvo v Stockholmu

V Stockholmu je bil od 7 do 11. februarja sejem skandinavskega pohištva, ki smo se ga udeležili tudi trije Brestovci — en oblikovalec in dva s komercialnimi nameni. Sejem je bil precej velik, razstavljali so v petih halah, vendar se s kölnskim ne more primerjati. Tujih razstavljalcev skorajda ni bilo. Videli smo samo nekaj angleških in nekaj italijanskih stojnic, kjer pa so bila v glavnem razstavljena le svetila.

V halah A in B so razstavljali Švedi, v hali C Danci in Norvežani, v D Finci in nekaj angleških razstavljalcev, v hali E pa smo si ogledali tekstil, usnje, talne in stenske obloge, preproge, umetno usnje in svetila. Pri Švedih, Dancih in Norvežanih je bilo opaziti, da precej izvažajo v ZDA, saj so imeli skoraj petino omar in jedilnic izdelanih v nekakšnih ameriških stilih, kopijah chip'n dale ter obdelanih v staropati-nasto belih otenkih z umetno zastaranimi madeži, nekatere omare pa so bile barvane na način, ki smo mu včasih rekli »floder«.

Presenetilo me je pohištvo iz pletenega barvanega bambusa. Švedi ga uporabljajo v svojih stanovanjih in ga izdelujejo sami, čeprav bi človek sodil, da gre za uvoz.

Reči moram, da se v teh lahkkih, a močnih fotelj, prav udobno sedi. Novih materialov je največ na področju tekstila, umetnega usnja in na področju vzmetnih ležalnih vložkov, kjer se je pojavila cela vrsta različnih vodnih vložkov in lameliranih lesenih vzmetnic. Na sploh je precej v upo-

rabi lameliran les, zlasti pri stoli in počivalnikih.

Lameliran les se v veliki meri uporablja tudi v kombinaciji z masivnim lesom, predvsem za hrbtna in ročna opirala, kjer so spoji navadno izvedeni kar kot mini spoj, ki ga obvlada tudi Brest.

STOLI IN POLFOTELJI

Razdelimo jih lahko v več skupin:

Enostavni stoli so najpogostejše iz smreke ali bora, in zaradi oblikovnih omejitev, ki jih narekuje masivni les, ne ustrezajo povsem anatomskih zahtevam. Največ primerkov in tudi najlepše najdemo na finskih stojnicah, kjer je sploh veliko izdelkov iz masivnega lesa, neredko v bio izvedbi.

Jedilniški stoli za domačo uporabo

Večina jih je še vedno takšnih kot jih Brest dela za IKEO: precej masivni so in močni. Seveda pa najdemo tudi veliko elegantnih stolov z visokimi hrbtnimi nasloni, navadno v črni barvi, tapcirane v čudovitih pisanih blagovih.

Stoli za gostinske lokale, hotele in konferenčne dvorane

Tu je izbira najpestrejša, tako glede materialov kot tudi oblike. Najbolj značilno za gostinsko sedežno pohištvo je, da ga je moč zložiti na čim manjši prostor. Pogosto sodi zraven tudi voziček za prevažanje tako zloženih stolov.

Osnovni material je masivni les, kovine ali lameliran les, včasih pa tudi plastika ali pa kombinacija kovina — les. Stoli so tapcirani v živahnih, a elegantnih potiskanih blagovih.

Pisarniški stoli in polfotelji

Ti stoli so vedno na kolesih, sedeži in nasloni so anatomske zelo dodelani in opremljeni z različnimi možnostmi nagibov sedala in naslona. Obenem so opremljeni z bolj ali manj dragimi izvedbami liftomata, tako da na koncu dobimo zelo drago sedežno enoto.

Tapciranje v blagu je obvezno, barve so morda malo bolj umirjene (tudi v eni barvi). Vsak kakovostnejši stol je tapciran v pravem mehkem usnju.

Počivalniki in razni eksperimentalni stoli

Vsi počivalniki temeljijo zopet na poudarjeno anatomske oblike, kjer človek napol leži napol sedi, kar naj bi omogočalo čimvečjo sprostitev telesa in duha. Zato so si tudi oblike zelo podobne, razlika je samo v uporabljenem materialu (les, kovine, blago, usnje).

K pravemu počivalniku sodi tudi podnožnik, ki je v bistvu nadaljevanje sedežnega dela.

Med eksperimentalnimi stoli jih je največ v kovinskih izvedbah, izdelani so iz različnih vrst profilov. Kovina je navadno polirana in kromirana, lahko pa je tudi lakirana. Zanimivo je, da se zopet pojavlja tapciranje s trakovi (»gurt-nami«), pri čemer se doseže velika udobnost in zračnost sedežnega dela.

Tapetniški izdelki

Tapciranje z grobimi blagovi je preživelo, nastopajo predvsem mehke in močne tkanine prijetnega otipa in v prelepih barvah. Na našem tržišču je nemogoče dobiti kaj podobnega tako glede kakovosti kot glede barv. Ob prodaji garnitur vedno ponudijo kolekcijo blaga, v katerem lahko kupec naroči željeno pohištvo.

Klasičnih postavitev kot pri nas (trosed, kot, dvosed, fotelj) je bolj malo, Skandinavci si to raje postavijo posamezno. Pač pa je bilo videti precej simpatičnih dvosedom, od katerih jih je bila vsaj polovica opremljenih z izvlečnim ležiščem, enako izvedenim kot naša Jamajka. Tudi fotelji, ra-

zen reprezentančnih, niso prav velikih dimenzij.

POSTELJE so bile na sejmu kar svoja veja pohištvene industrije. Ne glede na to, kakšno spalnico si kdo kupi, si lahko še vedno izbere primer-no posteljo po svojih željah.

Več kot polovica postelj je bila v različnih kovinskih izvedbah. Nekatere imajo vgrajene zajtrkovalne police in podaljške za nočne omarice.

Še dve stvari sta tu zelo izstopali: posteljni vložki z lesenimi lamelnimi vzmetmi v različnih izvedbah, ki jih je mogoče vgraditi skoraj v vsako posteljo, ter posteljni ležalni vložki z vodnim polnjenjem. Običajno je bila voda v njih še ogrevana...

OMARASTO POHIŠTVO, REGALI

Kar se omarastega pohištva tiče, so Skandinavci za nas kar malo preskromni, čeprav tudi mi nimamo prav bogatih izvedb.

Za razliko od letošnjega Kölna ni bilo v Stockholmu sledu o kakšni foliji, prav obratno — precej omarastega, pa tudi jedilniškega pohištva je bilo, v nam že znani bio-obdelavi, se pravi površinsko zaščitene s premazi, ki so biološko nevtralni. Pri opremi dnevnih prostorov sedaj tudi pri Skandinavcih ne gre več brez »kapelice« ali podobne trapezaste vitrine, seveda obvezno osvetljene. Sicer pa so sestavi majhni, in elementi dostikrat sploh niso komponibilni. Tukaj so posebej zanimivi Finci s svojim pohištvom v brezovem lesu. Sama kakovost izdelave pa pravzaprav ni boljša od Brestove.

KOSOVNO POHIŠTVO

Tu prevladujejo klubske mize, deloma izdelane po že znanih formulah iz lesa, tudi iz

boljših vrst (palisander, teak, mahagonij), kovine, stekla, marmorja in brušenega švedskega granita, ki je zelo lep, ter keramike. Novi in izvirni so bili predalniki in klubske mize v modri in črni barvi, izredno lepo ročno poslikani, z zlatimi ornamentami. V bistvu so to enostavni kosi pohištva, ki pa so učinkovali podobno kot kitajske umetnine, le veliko bolj enostavno.

ODDELEK TEKSTILA IN USNJA TER OBLOG sem samo »preletel« in lahko rečem le to, da so na pohodu čudovite barve, mehke in močne tapetniške tkanine, pa tudi imitacije usnja, ki jih celo strokovnjak komaj loči od pravega.

Za konec sem si iz radovednosti ogledal še blagovnico IKEA, ki je kake pol ure vožnje iz centra Stockholma. Iz centra do vrat blagovnice vozi »IKEA gratis bus«, ker podzemna železnica ne seže do tja. Blagovnica ima kvadratno tlorisno površino veliko približno 100 krat 100 m in štiri etaže. Tukaj se za zmerno ceno dobi prav vse za opremo stanovanja.

Kdor nima denarja za gotove izdelke, si bo pač poiskal elemente za police, postelje in kuhinjo, doma pa si bo to izdelal sam. Zato je blagovnica polna predvsem mladih parov, ki si pletejo prvo lastno gnezdo. Mladi možje rinejo po trgovini velike vozičke polne različnih lesenih elementov, karnis, zaves, dva metra visokih fikusov, preprog, tapet, luči itd. Tu je na voljo prav vse in v vsakem nadstropju se najde še kakšna košara, kjer je blago po močno znižani ceni. Z vso to kramo se potem odpravijo na avtobus in prav nihče se ne razburja.

B. Knafelj

Mladinski servis v Cerknici

zasebnikov po opravljanju takšnih del.

Dijake, študente in brezposelno mladino, skratka vse, ki bi radi v prostem času zaslužili kakšen dinar, vabimo, da se včlanijo v servis.

S seboj morajo prinesiti potrdilo o šolanju in številko hranilne knjižice. Svoje prostore imamo na OK ZSMS Cerknica, Partizanska 1, v Cerknici. Obiščete nas lahko vsak delavnik med 11. in 15. uro, ob sredah pa med 11. in 17. uro. Pokličete nas lahko tudi po telefonu 791-332.

A. Šparemblek

OBVESTILO

V letošnjem letu praznujemo 300-letnico izdaje Valvasorjeve SLAVE VOJVODINE KRANJSKE. Ob tej priložnosti sta letos izšli dve knjigi:

Svetozar GUČEK: Slovenija, zibelka smučanja v srednji Evropi, cena 40.000.— din.

Janez PRAPROTNIK: 1689 Bloke 1989, cena 30.000.— din. Knjigi lahko kupite v Druženem centru — Knjižnici Jožeta Udoviča v Cerknici.

DRUŽBENI CENTER CERKNICA

Počitek ivernih plošč pred nadaljno usodo.

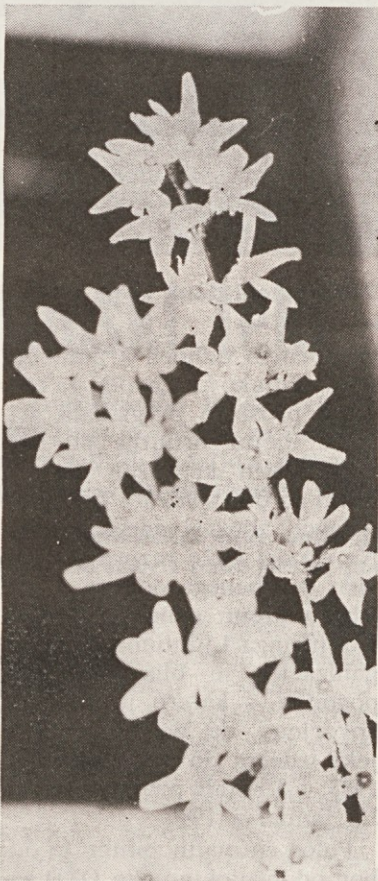
Je osmi marec še tisto ...

Najsibodo časi takšni ali drugačni, osmi marec je še vedno osmi marec. Zaznamovan s cvetjem in lepimi željami, sicer pa podoben vsem drugim dnevom v letu. Kako ga praznujejo in kaj ob njem razmišljajo Brestove delavke?

DARJA DUJMEHOVIČ

— Tozd Žagalnica

Ob osmem marcu si ne želim nič posebnega. Sindikat se sicer pogovarja z KPD Svoboda iz Loške doline o ogledu njihove predstave, to pa je tudi vse kar o tem vem. Mislim, da je letos veliko bolj pomembnih reči kot je to praznovanje. Bolj si želim, da bi šlo Brestu dobro, in da ne bi prihajalo do dogodkov kakršnim smo bili priča na Kosovu. Tudi doma je navadno osmi marec enak vsem drugim dnevom, le da mi mož in hčerka prineseta rože.

dosti od sedmega ali devetega marca. Včasih je bilo v navadi, da smo ga praznovali v družbi s prijatelji, danes pa tudi to ne več. Sin mi navadno prinese iz šole za ta praznik izdelano darilce, pa tudi v trgovini ta dan kaj izbere zame.

Letos nas bodo v temeljni organizaciji obdarili s kuhinjskimi krpami in brisačami. Zdi se mi vsekakor primernejše darilo, kot je praznovanje v lokalu, ki se ga gotovo ne bi udeležile vse ženske.

JOŽICA HLADNIK

— Tozd Iverka

Osmega marca običajno ne praznujem, zdi se mi dan kot vsi drugi. Po mojem mnenju je to praznik, ki ne sodi več v naš čas, ki ni več aktualen. Skratka, menim, da sodi med »preživeto«. V temeljni organizaciji nas je le štirinajst žensk in navadno smo na ta dan v središču pozornosti. Letos so nas možki povabili na slavo v gostilo Miklavčič na Bloke, kjer nas bodo obdarili s cvetjem in skupaj bomo preživeli nekaj prijetnih uric. Drugi dan pa bo tako vse pozabljeno.

ZDENKA NARED

— Tozd Tapetništvo

Osmi marec običajno praznujemo doma, ne razlikuje se

skromna darila, za letos sicer še ne vem kaj, verjetno pa bo tako kot običajno. Morda bo samo cvet, vendar je tudi to dovolj. Tudi doma mi brat navadno prinese cvet, vendar praznujemo brez prevelikega pompa. Všeč pa mi je, da se ta praznik ohranja. Sicer pa se mi zdi, da osmi marec postaja praznik, ki ga praznujemo bolj iz navade. Naj tako ostane.

MARINA DOLNIČAR

— DS SD

Všeč mi je, da se ta praznik praznuje v družinskem krogu, da mi mož podari nagelj in da tudi hčerka čuti, da je to dan njene mamice. V službi pa se mi ne zdi ta dan nič drugačen od drugih. Letos nam bo sindikat pripravil krajšo prosla-

vo in simbolična darila, s katerimi nam izrazijo nekakšno spoštovanje.

SASA MILER

— Tozd Trženje

Osmega marca ne praznujem kot kakšnega posebnega praznika. Otroci mi sicer običajno prinesejo rože in to je tudi vse. Bolj bi mi bilo všeč, da bi sredstva, ki jih sindikat namenja za obdarovanje, namenili v humanejšie namene, kot je bila npr. sedaj akcija kliničnega centra za nakup inkubatorjev.

Praznovanje dneva žena bi moralo biti bolj doživetje starejše generacije, ki je dala skozi NOB in obdobje graditve in ga spremenila v praznik navade.

Voda in suša

Letošnja zima, ki je nenavadno skopa s padavinami, je povzročila domala nepremostljive težave elektrogospodarstvu, predvsem pa tistim, ki skrbijo za vodooskrbo.

Že desetletja ni bilo tako nizkega vodostaja rek, potokov in podtalnice. V nekaterih občinah do sedaj sedaj niso poznali pomanjkanja vode, nenadoma pa so spoznali, kaj to pomeni. Zanesljivi vodni viri so oslabei ali celo presahnil.

V takšni stiski vodovodna podjetja mrzlično iščejo rešitve, s katerimi bi uredili oskrbo z vodo. Navadno so kratkoročne inčasne rešitve zelo dvomljive, posebno pa je vprašljiva kakovost pitne vode iz zasilnih vodnih virov. Kraška območja, ki so že po naravi skopa z vodo, so v sušah še toliko bolj prizadeta, saj voda pospešeno upada in ponika. Med taka območja sodi tudi pretežni del naše občine. Nekeč zadovoljivi vodni viri in vodovodi, ki so leta in leta dajali dovolj vode, sedaj ne dajejo niti desetino današnje porabe. V naši občini dosega poraba vode na prebivalca že 250 litrov na osebo na dan, kar je mestno povprečje. V enem letu dobavimo porabnikom okrog 1 milijon m³ vode.

Ne moremo si predstavljati vseh posledic, ki bi nastale, če ne bi imeli zadovoljive in zajemčene vodooskrbe v občini. Kadar zaradi nujnih del ali okvar nekaj časa ni vode, je zaradi intervencij občanov na Komunalni skoraj izredno stanje. Kako je šele tam, kjer imajo vodo le nekaj ur dnevno in to traja dalj časa!

Nekaj takega bi se zgodilo tudi pri nas, če ne bi zadnjih deset let pospešeno izgrajevali vodovodov, ki imajo izdatne in zanesljive vodne vire. Njihova nesporna kakovost je dokazana prav v taki katastrofalni suši, kot nas je prizadela letos. Razen nekaterih manjših lokalnih vodovodov, ki so oslabei, se glavni vodni viri za Cerknico, Loško dolino in Bloško območje dobro držijo. Oskrba z vodo ni bila motena, kljub temu pa je varčevanje

z vodo v takih situacijah nad vse potrebno.

V nekaterih krajih se dogaja, da posamezniki samovoljno uporabljajo požarne hidrante za polnjenje kapnic. Take in podobne uporabe protipožarnih naprav, ki niso dovoljene s strani upravljalca ali pooblaščenih oseb, so kaznive po Odloku o dobavi in odjemu pitne vode v občini Cerknica. Javne požarne hidrante lahko uporabljajo samo gasilske enote.

V tiste kraje, kjer je ali bo zmanjkalo vode, je organiziran dovoz z gasilskimi vozili. Organizacija dovozov in razpored vozil sta že v naprej dogovorjena na Občinskem štabu za civilno zaščito Cerknica. Dogovorjena je tudi cena za prevoz vode, ki je enotna ne glede na oddaljenost krajev, torej se tudi pri tem upošteva solidarnost.

Poleg tega je nedvomno zelo pohvalna pripravljenost za pomoč v primeru še hujšega stanja pri oskrbi z vodo — občinskega štaba CZ, požarnovarstvene skupnosti, komunale Cerknica, občinske gasilske zveze, saj se skupno dogovarjamo za pravočasno ukrepanje, da bi čim bolj omilili posledice suše.

P. Tomšič

Stanovanjska vprašanja mladih

Čeprav mogoče prehitavamo dogajanja, saj se na področju stanovanjskega gospodarstva pripravlja nov sistem financiranja stanovanjske gradnje, moramo mladi opozarjati na probleme, s katerimi se bomo začeli srečevati v prihodnjih letih.

Problem se je že pojavil pri kreditorejalcih nove generacije, katerim se glavica tekoče revalorizira. Naša občina in posebej še Brest, so specifičen problem, saj rast osebnih dohodkov zaostaja za republiškim povprečjem. Posojilodajalci z višino anuitet sledijo stopnji inflacije, kar močno obremenjuje posojilojemalce, saj se lahko zgodi (v nekaterih primerih se je že), da anuitete ne zadoščajo niti za revalorizacijske obresti. Razmišljati bi morali o obročnem odplačevanju na krajšo dobo. To bi v prvih letih odplačevanja dolga močno obremenilo posojilojemalce, vendar bi omogočilo tudi hitrejšo vračilo glavnice. Za posojilojemalce ni neugodno, če bodo osebni dohodki rasli

lahko upravičeno dvomimo.

Sredstva za vzajemnost se oblikujejo iz čistega dohodka, za solidarnost pa iz dohodka organizacij združenega dela. Slednja se po dogovorjenih merilih uporabljajo za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev in občanov, ki sami ne morejo rešiti svojega stanovanjskega vprašanja. Kako je s čistim dohodkom in refundacijami sredstev za stanovanjsko izgradnjo, tudi vemo. Čistega dohodka ni, ali pa se ga spleča skriti, vsi tisti, ki poslujejo z izgubo, pa imajo pravico do refundacij. Torej se bomo v prihodnje soočali z manjšimi možnostmi za nakup družbenih stanovanj, za adaptacijo in gradnjo novih. Čeprav (nadaljevanje na 6. strani)

Še bo kaj vode preteklo

POROČILO O URESNIČEVANJU SAMOPRISPEVKA ZA OBNOVO ZDRAVSTVENE POSTAJE V STAREM TRGU IN IZGRADNJO ZDRAVSTVENEGA DOMA V CERKNICI

Skupščina občine Cerknica je ob zadnji obravnavi poročila v decembru 1988 na pobudo delegatov sklenila, da je treba delovne ljudi in občane na njihovih zborih seznaniti z enotno informacijo, čemur naj služi to poročilo.

Gradbeni odbor je na podlagi 11. člena Sklepa o uvedbi samopriskevka za obnovo zdravstvene postaje v Starem trgu in izgradnjo zdravstvenega doma v Cerknici dolžan poročati Skupščini občine Cerknica sproti, najmanj pa dvakrat letno. V skladu s tem ji je poročal na sejah 25. decembra 1987, 21. junija 1988 in 23. decembra 1988. Poročila je obravnavala tudi Občinska zdravstvena skupnost 23. decembra 1987, 22. junija 1988, zadnje poročilo pa je obravnavala 30. januarja 1989. Za širšo javnost je bilo poročilo objavljeno v Brestovem Obzorniku januarja 1988 in avgusta 1988, v Glasilu Kovinoplastike junija 1988, krajša poročila pa sta objavljala tudi Delo in Dnevnik.

ZDRAVSTVENA POSTAJA V STAREM TRGU

Za obnovo te postaje je bil imenovan poseben pododbor. Najprej je bil izveden usklajevalni postopek med notranjskim zdravstvenim domom, Kovinoplastiko Lož, krajevno skupnostjo Loška dolina in Zavodom za urejanje prostora kot predlagalcem projekta o namenski izrabi prostorov, o potrebah po zdravstvenem varstvu in o dejanskih možnostih.

Največ zapletov je bilo pri urejevanju dveh stanovanj, ki sta bili do tedaj v zdravstveni postaji, za kar je bila zdravstvenemu domu kot njihovemu lastniku povrnjena odškodnina za poseg v stanovanje v ocenjeni višini 70.454.260 din.

Zdravstvena postaja Stari trg je bila dokončno obnovljena v pogodbenem roku in formalno odprta ob občinskem praznovanju oktobra lani. Pri tem je bilo urejeno naslednje:

Dejavnost je razširjena na prostore dosedanjih dveh stanovanj, ki jih je bilo treba lastniku nadomestiti. V teh prostorih so organizirane predvsem specialistične ambulate, obnovljena je celotna notranjost zdravstvene postaje od obnove ometov do keramike, podov, itd., v kletnih prostorih so urejeni dodatni prostori za potrebe delovanja dejavnosti, prenovljena je kurilnica, obnovljena je pročelje in zamenjana okna, vgrajena je nova notranja oprema, katere izvajalec je bil Brest Tozd Gaber, ter nekaj medicinske opreme, zamenjana je bila tudi celotna strešna konstrukcija ter kritina, zgrajen nov jašek, kamor bo mogoče vgraditi dvigalo, ko bodo izpolnjeni pogoji, ob vseh

teh obnovah pa je bilo treba obnoviti tudi vse instalacije.

Dela so potekala v okviru 210 pogodbenih dni, nadzor pa je izvajal Zavod za urejanje prostora Cerknica.

Pri tem je finančna konstrukcija naslednja:

A. Investicijski stroški gradbenih ter instalacijskih del	541.675.570 din
B. Nadcomestilo za uporabo stanovanj, prostorov	70.454.260 din
C. Obnova notranje in medicinske opreme	133.456.900 din
D. Stroški dokumentacije, nadzora in soglasij	28.160.210 din
E. Druge podrazitve, obresti in ostalo	55.190.880 din
Skupaj	828.927.620 din

Pri zaključevanju tega objekta je ostal odprt še problem strešne kritine, ki ima ustrezne ateste dobaviteljev in je tudi na zunaj brez pripomb, vendar jo je zdravstveni dom reklamiral. Dogovorjeno je, da se kritina testira preko zime 1988/89, nakar se ugotavlja stanje. Če bo treba, bo izvajalec kritino zamenjal. Garancijski roki izvajalca veljajo tudi za vsa ostala dela.

V času gradnje zdravstvene postaje Stari trg je nastalo nekaj finančnih zapletov, ki so potegnili za seboj stroške v obliki plačila obresti izvajalcu, Gradišču Cerknica za čas, ko pogodbeni obveznost ni bila poravnana. Skupna ocenjena škoda naj bi znašala okrog 59.042.992 din. Problem je v tem, da je gradbeni odbor 7. marca 1988 sklenil z izvajalcem (Gradiščem) gradbeno pogodbo v višini 391.263.110 din. Pri tem je bilo treba zagotoviti celoten avans, ker so se s tem fiksirale cene za celotni pogodbeni obseg tudi za morebitna dodatna dela. Ker se je do takrat nateklo manj sredstev, kot je znašal pogodbeni znesek, je bil Gradišču nakazan avans v višini 264.263.110 din, za preostali del pa je bila sklenjena kreditna pogodba. Pri tem so bila v tem

času angažirana sredstva, ki so se do tedaj natekla in obrestovala pri LB SKB Ljubljana.

V tem času je nastala tudi obveznost do nadomestila za uporabo stanovanj zdravstvenemu domu. Povezanost gradnje je bila namreč močno odvisna od pravilne rešitve stanovanjskega problema takratne stanovalke, kar je pomaknilo možnost plačila obveznosti izvajalcu del.

Vsa sredstva, ki so dotekala, so bila s pogodbo že od samega začetka vezana pri LB Stanovanjsko komunalni banki. Kljub temu pa strokovna služba Občinske zdravstvene skupnosti od 7. marca do 19. julija 1988 ni vezala sredstev v tej banki. Zato je gradbeni odbor imenoval tričlansko komisijo, ki je ugotovila dejansko stanje na tem področju. Glavne ugotovitve te komisije, poleg že navedenega, so bile v tem, da so bili zapisniki gradbenega odbora oblikovani nenačrtno in neredno ter da niso bili pravočasno posredovani članom gradbenega odbora. Niso se izvajala nakazila za zmanjšanje kredita, zaradi česar je nastal izpad sredstev, ocenjen na 59.042.922 din. Zato je skupščina na decembrski seji 1988 sprejela sklep, da zahteva od strokovne službe SIS družbenih dejavnosti ugotovitev odgovornosti delavke, zadolžene za opravljanje finančnih poslov v zvezi s samopriskevkom.

ZDRAVSTVENI DOM CERKNICA

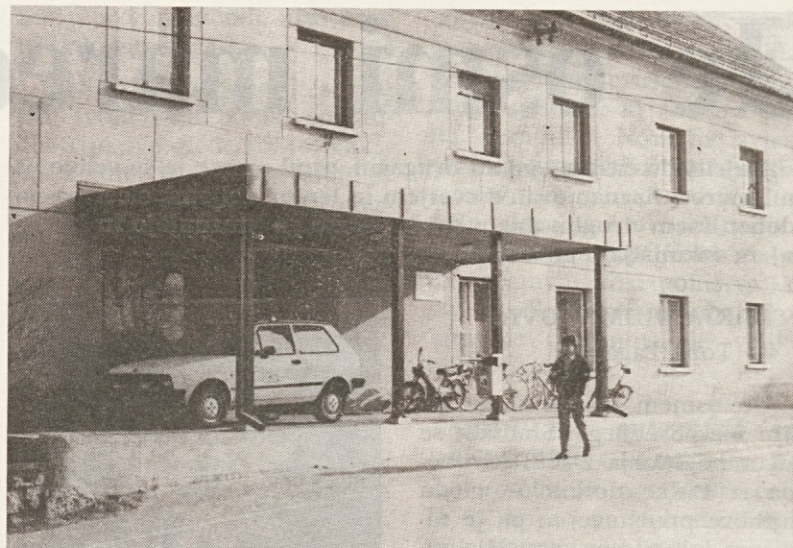
Izdelana je programsko projektna naloga, ki jo je pripravila strokovna organizacija Medico Inženiring Ljubljana. Ta projektna naloga vsebuje vse demografske zahteve, se pravi, da je glede na strukturo prebivalstva in zaposlenih točno opredeljeno, kakšne vrste zdravstva in v kakšnem obsegu potrebujemo. Poleg tega pa je v študiji opredeljen proces dela, zahtevana površina delovnih prostorov, komunikacij in drugih pomožnih prostorov. Skratka, opredeljeni so bili vsi tisti podatki, ki so potrebni za izdelavo objekta.

Ko je bila izdelana programsko projektna naloga, je bila razpisana zahteva po izdelavi idejnega projekta, ki naj bi obsegala osnovni prikaz objekta, približno vrednost objekta ter ponudbo za projekt.

Do 26. maja 1988, takrat je bil namreč zadnji dan javnega razpisa, je prispelo pet idejnih projektov.

Na sestanku delovne skupine za pregled projektov, ki je bil 27. maja lani, so bili projekti prvič odprti. Dogovorjeno je bilo, da se po selektivnem pristopu in po različnih kriterijih oceni vsak posamezni projekt ter sestavi predlog gradbenemu odboru za sprejem ustreznega projekta.

Izbira projektantske delovne organizacije je potekala tako, da je posebna skupina pri

Zdravstveni dom, ki ne zadostuje več.

gradbenem odboru s pomočjo strokovnjakov z Zavoda za urejanje prostora pregledala pripele idejne osnutke po najrazličnejših kriterijih. Ti osnutki so bili testirani tudi med delavci zdravstvenega doma. Na osnovi širše razprave v okviru gradbenega odbora je bil izbran idejni osnutek Medico Inženiringa Ljubljana. S to organizacijo je bila sklenjena pogodba, s katero je bilo dogovorjeno, da bo idejni projekt izdelan do 30. septembra 1988, vsi ostali projekti pa do 15. januarja 1989.

Poleg časovnih zahtev je odbor od projektantske OZD zahteval tudi popravek funkcionalnosti notranje razporeditve in zmanjšanje površine zgradbe za 400 do 500 kvadratnih metrov.

V času izdelave idejnega projekta je gradbeni odbor na podoben način izbral in tudi potrdil organizacijo za vodenje celotnega inženiringa. Izbran je bil SMELT Ljubljana. Ta inženiring je tudi prevzel stike s projektantom.

Glede na to, da izvajanje projektov časovno ni sledilo niti se nismo uspeli dogovoriti o zmanjšanju objekta, smo po nasvetu SMELTA z Medico Inženiringom razdrli pogodbo. Pri tem je SMELT prevzel ob-

veznosti za izdelavo vseh projektov v ustreznem roku, ki bo omogočal začetek gradnje v marcu 1989. let. Proces pri razdiranju pogodbe še traja. Novi projekt pa se po zagotovitvi Smelta že pripravlja, tako da bo zadoščeno zahtevanemu roku. Treba je tudi omeniti, da je skupščina potrdila ureditveni načrt prostora, namenjenega za gradnjo zdravstvenega doma.

Verjetno bi bilo treba reči tudi nekaj besed o sredstvih Medobčinske zdravstvene skupnosti. Po nekaj časa trajajočem usklajevanju interesov zdravstvenih skupnosti na ravni medobčinske zdravstvene skupnosti je bil marca vendarle sprejet in podpisan samoupravni sporazum o temeljnih planov, v katerem je opredeljen tudi zdravstveni dom Cerknica.

Zaradi predvidenih sprememb pri reorganizaciji zdravstvenih skupnosti in zmanjševanju skupne porabe pa bodo za uresničevanje tega sporazuma potrebni še dodatni napor.

O tem poročilu so razpravljale temeljna kandidacijska konferenca za izvolitev člana predsedstva SFRJ Jugoslavije in SR Slovenije. Zaključke javnih razprav bo strnilo predsedstvo OK SZDL Cerknica.

STANOVANJSKA VPRAŠANJA MLADIH

(nadaljevanje s 5. strani)

se v občini trenutno srečujemo z absurdom, da imamo v hribovskih predelih mnogo praznih hiš, ki bodo s tako politiko tudi ostale prazne, moramo mladi pravočasno opozarjati na stanovanjske probleme, predvsem mlajše generacije, ki prihaja.

S. Lovko

Kulturnemu prazniku na rob

Kaj da vedno še zakriva
zemljo naša temna noč,
kaj da slave ljubezniva
zarja Kranjcem ne napoč?

Kdor je v soboto, 11. februarja, proti večeru zašel v cerkniško kinodvorano (ki je, mimogrede, potrebna poštene prenoje), je imel kaj videti in slišati. Na žalost je bil tudi letos obisk proslave ob našem kulturnem prazniku premajhen za tako veliko občino, ki ima vendarle toliko »kulture žejnih« ljudi. Kljub temu moramo priznati, da se je na tem področju nekaj le premaknilo.

Pa pustimo to in raje pogledimo, kaj se je tam dogajalo. Proslava se je začela z nastopom mešanega pevskega zbora Svoboda iz Loške doline.

Peter Hribar je prebral izjavo o problemih kulture v slovenskem prostoru, ki so jo sprejeli RK za kulturo, Kulturna skupnost Slovenije in ZKOS. Pester program mladih glasov se je zaključil, ko nam je Boris Kralj predstavil delček Jožeta Udoviča. Vsem, ki tega še vedno ne vedo, naj povemo, da je bil ta mož naše gore list, da se po njem imenuje knjižnica v Cerknici in da obstaja nagrada Sklada Jožeta Udoviča, ki jo je letos za svojo pesniško zbirko Skrhane sanje — izšla je v samozaložbi — prejela Vanda Šega, ki jo vsi dobro poznamo in smo ji hvaležni, saj je naše kraje spet nekdo dvignil preko občinskih plotov.

Podelitvi je botroval profesor Janez Gradišnik, predsednik odbora že omenjenega sklada.

Uglašeni fantje mladinskega pevskega zbora Frana Gerbiča iz Cerknice so nas pospremili v knjižnico Jožeta Udoviča, kjer je bila ob 19. uri otvoritev razstave del slikarja Jožeta Ciuhe. Znani umetnik je bil rojen leta 1924 v Trbovljah. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani in tam tudi diplomiral. Pri profesorju Slavku Pengovu se je izpopolnjeval na Specialni šoli za zidno slikarstvo. Na študijskih potovanjih je spoznal veliko sveta in ob porisanih skicah prinašal domov še kup

zapiskov, ki jih je uporabil v knjigah Okameneli smehljaj in Pogovori s tišino.

Poleg teh dveh knjig je napisal tudi knjigo za otroke, ki je bila nagrajena z Levstikovo nagrado. Vrsto let se je ukvarjal z ilustracijo, posveča pa se tudi grafiki in tapiseriji. Svojskost svojega dela je najbolje pojasnil sam, ko je dejal: »Kaj bi ob opravljenem delu še lahko pojasnil? Čemu bi igrački

s tem, da jo razdiram, kradel dušo?«

Veseli smo, da smo ob letošnjem slovenskem prazniku združili imena Franceta Prešerna, Jožeta Udoviča, Vande Šega, Jožeta Ciuhe, ki ne sovpadajo generacijsko, so nam pa s svojo mislijo in s svojim bistvom tako zelo blizu. Kulturo torej imamo — treba jo je le prepoznati.

I. Stražišar

Bloški teki — da ali ne

Tradicionalni Bloški teki so po programu Smučarske zveze Slovenije in odbora za množične prireditve datumsko opredeljeni za zadnjo nedeljo v januarju, v letošnji snežno nemogoči zimi pa so vse zimskošportne prireditve odpadle.

Vremenoslovci sicer obljublajo v marcu višjo snežno odejo, toda vsi načrti bodo dotlej pod vprašajem.

Verjetno je ne glede na izvedbo bloške nedelje potrebno povedati nekaj o akcijah, ki jih je organizacijski odbor Bloški teki za leto 1989 predvidel v svojem programu.

Letos mineva 300 let od prve zapisane besede o bloškem smučarju. Zapis v knjigi Slava vojvodine Kranjske Janeza Vajkarda Valvasorja je prvi pisani dokument o smučanju v srednji Evropi.

Da bi to zgodovinsko pisano besedo obudili, je odbor Bloških tekov v svojem programu skupaj s programom o praznovanju 300-letnice navedene knjige opredelil določene akcije, ki naj oblikujejo vrednost te naše kulturne dediščine.

Prva naloga je bila izdelava knjige BLOKE 1689—1989, v kateri naš član organizacijskega odbora in vodja propagande Janez Praprotnik poljudno opisuje dogodke izpred 300 let pa vse do danes. Knjiga je na voljo tudi v cerkniški knjižnici, stane pa 30.000 din.

Druga naloga je bila, kako celotno zadevo organizacijsko poenostaviti oziroma poceniti.

Današnji čas je tak, da tudi pri tako veliki prireditvi ne gre več brez računalnikov. V akcijo smo torej vključili delavce računalniškega centra (AOP) in delavce Mikrohita iz Ljubljane, ki so izoblikovali celotno obdelovalno tehnologijo

za izvedbo te množične in po kategorijah raznolike prireditve. Opredelili smo se za ukinitve klasičnih štartnih števil in izdelali športne kartone, ki jih imajo tekmovalci obešene okrog vratu, z kodiranim odčitcem pri vходу v štartno in ciljno areno.

Ta štartni karton si bo priskrbel vsak udeleženec Bloških tekov in ga bo uporabljal za vsakoletno prireditev kot tudi na drugih množičnih tekaških prireditvah (občinski pokal).

Za tehnično obdelavo podatkov bo potrebno v prvih letih 4 do 6 terminalov za evidentiranje prijavitelcev, kasneje, ko bo večina udeležencev že imela štartni karton, pa bo zadostoval le en terminal z računskim strojem. Tako se bo prireditev odvijala ceneje in za vse udeležence enostavneje. V začetni fazi imamo dovolj tehničnih sredstev v naši delovni organizaciji. DO Mikrohita bo sodelovala v začetni zagonski organizaciji in tudi v prihodnje (kodirani odčitci starta in cilja).

Za vse udeležence Bloških tekov bo izdana posebna jubilejna značka, kajti 300 let se ne praznuje vsak dan.

In če snega kljub vsemu ne bo?

Če prireditve ne bo v tej sezoni, bo v letu 1990 ali mogoče ob koncu letošnjega leta — saj eno leto pri tristotih res ne pomeni veliko. Težave pa bodo na področju financiranja, ker štartnina predstavlja tudi del dohodka. Akciji bo potrebno posvetiti vso pozornost, naši sponzorji pa naj del sredstev zanj nakažejo ne glede na slabe zimske razmere.

F. Kranjc

Nagrado Sklada Jožeta Udoviča je Vandi Šega izročil profesor Janez Gradišnik.

Ureditev pokopališča in mrliških vežic v Cerknici

Svet krajevne skupnosti Jožeta Petrovčiča iz Cerknice je na svojih sejah že večkrat razpravljalo o vprašanju ureditve pokopališča in o prenovi mrliške vežice. Za naloge je imenoval tudi gradbeni odbor, s katerim sta skupaj pripravila načrt prenoje. Pri iskanju uresničitve naloge je svet krajevne skupnosti predlagal, da se sredstva za to zberejo s krajevnim samoprispevkom, ki bi ga morali razpisati za vsa naselja v krajevni skupnosti Cerknica, za naselje Martinjak v krajevni skupnosti Grahovo ter za naselja Brezje, Podslivnica, Mahneti in Otonica v krajevni skupnosti Begunje.

Ocena stanja

Mrliški vežici s spremljajočimi objekti stojita ob cesti Cerknica—Dolenje Jezero neposredno ob pokopališkem zidu. Ko sta bili zgrajeni, sta predstavljali pomembno pridobitev, zdaj pa sta zaradi polne dotrajanosti in nefunkcionalnosti potrebni temeljite prenoje. Sedanja lokacija vežic je neprimerna in nenestetska (pogled s ceste).

Pot mimo severnega zidu pokopališča pravno ni urejena. Poteka po zemljiščih, ki segajo prav do zidu, zato bi jo bilo treba urediti tudi zaradi dostopa na novi del pokopališča.

KAKŠNA BO PRENOVLJENA MRLIŠKA VEŽICA, KAKŠNE BODO POTI IN PARKIRIŠČA

Sedanja lokacija mrliških vežic in spremljajočih objektov (shramba za orodje in vozičke, prostor za obdukcije) je mogoče uporabiti.

Mrliška vežica je v območju, ki je po urbanistični zasnovi krajevne skupnosti Cerknica namenjeno pokopališču in spremljajočim dejavnostim. Celotni objekt naj bi obsegal dve mrliški vežici, prostor za svoje, sanitarije in pokrit poslovalni prostor.

Sedanjačasna dovozna pot ob pokopališkem zidu na severni strani se legalizira in razširi ter dopolni s prostorom za parkiranje vozil.

PREDRAČUNSKA VREDNOST UREDITVE POKOPALIŠČA, MRLIŠKE VEŽICE IN KAKO ZBRATI POTREBNA FINANČNA SREDSTVA

Po ocenah s 30. januarja 1989 bi znašala predračunska vrednost ureditve pokopališča ter adaptacije in prenoje mrliške vežice 467.800.000 din.

Če bi se s krajevnim samoprispevkom opredelili za 0,5 odstotka od neto osebnih dohodkov, pokojnin, katastrskega dohodka in od obrtnikov, bi od osnove po dejanskem (nadaljevanje na 8. strani)

V februarju je v cerkniški knjižnici razstavljal Jože Ciuha.

Iz drugih lesarskih kolektivov

MEBLO je na šestindvajsetem Beograjskem sejmu prejel dva zlata ključa, za spalnico Rosana in počivalnik Alpi. V triindvajsetih letih, odkar podeljujejo priznanja za oblikovanje pohištva, je Meblo prejel 12 zlatih in 9 srebrnih ključev.

Leta 1969 je prejel kar tri, letos pa, kot smo že zapisali, dva. Najuspešnejši so bili v letih 1967 do 1975, ko so prejeli le Zlate ključke.

ALPLES je lani uspel pridobiti nekaj finančno močnih kupcev iz tujine, ki njegovo kakovostno izdelano pohištvo, ki je tudi v dogovorjenih rokih dobavljeno, tudi takoj plačajo. To pomeni, da v Alplesu znajo delati kakovostno, da

sledijo razvoju v svetu, vendar porabijo za to znatno preveč časa. Zato so letos skušali povečati sklad efektivnih ur za neposredno proizvodnjo. Zadalj so si tudi nalogo, da bodo v naslednjih šestih mesecih produktivnost povečali za 11 odstotkov.

INLES je v letu 1988 veliko naredil pri uveljavljanju novih proizvodnih programov. Nova kakovostna vhodna vrata, kot tudi cenejša inačica le-teh, sta pri kupcih na domačem trgu doživela zelo dober odziv. V naslednjem letu naj bi ta program vključili tudi v izvozno prodajo. Z uveljavitvijo modificiranega okna Inovak bi radi v letošnjem letu presegli »magično« številkovo izvoza 20.000 oken. Poleg tega so se opredelili za program masivnih notranjih vrat, novih polken za izvoz, iz lameliranih jelovih plošč so začeli izdelovati pohištvene regale in omare, ki predstavljajo v njihovem programu novost.

NOVOLES je za preteklo šolsko leto razpisal 284 štipendij, podelili pa so jih 63. Tudi za prihajajoče šolsko leto bodo razpisali več kot 230 štipendij za različne poklice lesarske, kovinske, kemijske in drugih usmeritev. Vsem učencem, ki prejemaajo Novolesovo štipendijo, je zagotovljeno delo z možnostjo nadaljnega

izobraževanja in poklicnega napredovanja. V osnovnih šolah potekajo informativni dnevi o možnostih nadaljnega šolanja, na katerih sodelujejo tudi predstavniki DO Novoles, ki predstavljajo predvsem lesarske poklice.

LESNINA gradi že osemindesetdeseto trgovino s pohištvo. Ta bo v Kopru in bo predvidoma na voljo kupcem že v začetku prihodnjega leta. Gradbeni in instalacijski dela so v zaključni fazi, zanimivo pa je, da se je gradnja te trgovine pričela z doslej pogodbeno najkrajšim rokom dokončanja del.

Koprski prodajni center bo nedvomno prispeval k pestrejši ponudbi pohištva in druge stanovanjske opreme tudi za širše območje Primorske, Istre, pa tudi sosednje Italije.

LIP BLEED je v proizvodnji temeljne organizacije Rečica pričel izdelovati nove tipe vratnih kril, ki so po svoji zahtevnosti precej drugačna od njihovih standardnih kril, ki so jih izdelovali doslej. Pričeli so z izdelavo dveh vrst novih kril za kupca Hendsla iz ZRN — vratna krila s sredico iz pasov iz iverice in stilna vratna krila z vložnimi polnili. Novosti v pripravi dela in v proizvodnji so zahtevale veliko dela, vendar so kljub težavam

prve pošiljke kril s sredico iz pasov že odpremili.

ELAN vsako prvo soboto v novembru organizira ogled proizvodnje smuč, telovadnega orodja, čolnov in jadrskih letal. Tako je bilo tudi lani 5. novembra. Trideset vodičev — tehnikov in inženirjev — je vodilo goste po obratih in oddelkih, kjer so obiskovalci lahko dobili celovito sliko proizvodnih ciklusov. Tega dne je Elan obiskalo 721 ljudi. Goto vo pa bi bilo obiskovalcev še več, če ne bi bila prva sobota v mesecu »delovna« tudi v drugih delovnih organizacijah.

SLOVENIJALE TRGOVINA

— Člani kluba Slovenijales, ki je bil ustanovljen maja lani, so imeli januarja prvi zbor,

kjer se je zbralo veliko članov kluba. Prisluhnili so poročilu o poslovanju kluba, kjer so govorili tudi o širitvi enot kluba na 14 mest v Jugoslaviji.

Hkrati so spregovorili o do- ločenih novostih, ki bi jih bilo moč uveljaviti. Člani kluba so predlagali devizno varčevanje, izdelavo kataloga prodajnih artiklov, ustanovitev posebne stanovanjske zadruge itd.

UREDITEV POKOPALIŠČA IN MRLIŠKIH VEŽIC V CERKNICI

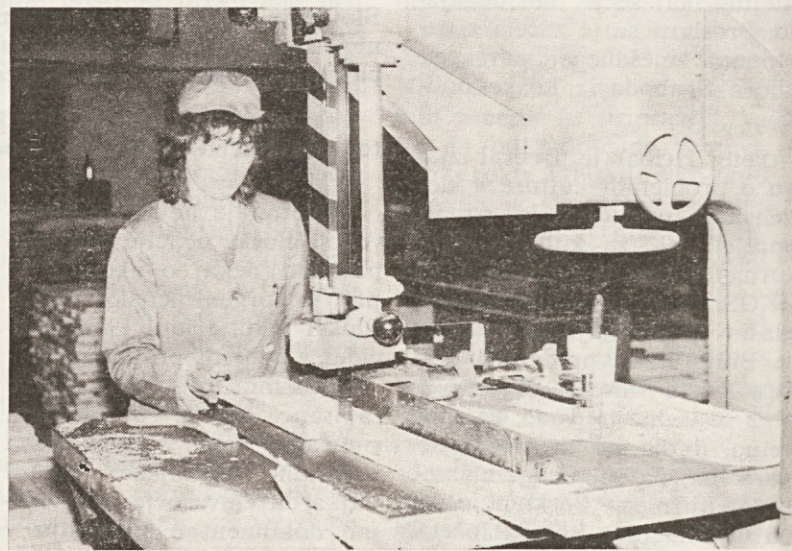
(nadaljevanje s 7. strani)

odhodku in pavšalnem znesku zbrali glede na osebne dohodke v januarju 1989:

— na mesec 12.994.000 din
— na leto 155.928.000 din
— v 3 letih 467.784.000 din

Plačevanja prispevka bi bili oproščeni vsi tisti delavci in občani, ki so zaradi majhnih osebnih dohodkov oziroma prejemkov že sicer oproščeni plačevanja samoprispevka.

T. Urbas

Tozd Žagalnica — delo na tračni žagi.

Veliki ljudje Notranjske

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Predvsem je moral »mladi« študent Akademije »pozabiti«, da je bil slikar, ki se je doma na razstavah in po izložbenih oknih dvojeval z občinstvom za priznanje lastnega dela, za potrditev umetništva in vsega tistega, kar je spadalo zraven. Nov svet se je zdaj odprl pred Lojzetom Perkom! Tu je bila predvsem beograjska Akademija, ki je z novim življenjskim utripom postavljala prišleca pred povsem novo delovno vzdušje in navade. Še leta 1947 (20. maja) je pisal ženi: »Na Akademiji je neznanost. Pisati moraš statistiko, hoditi na konference, na eksercise — blazno...« Tudi naslednje leto (8. 3. 1948, pismo) se še ni sprijaznil z akademskim življenjem: »Sit sem šole. Boljše bi napredoval, da imam mir in čas za delo. Tu pa te tirajo kot norca od osmih do enih in od štirih do sedmih, pa še konferenca in politični tečaji, ki se jih moraš udeleževati, sicer ti ne priznajo semestra. Nisem se še odpočil, kar sem tu...« In nadalje (zapisek iz leta 1948?) »Spet je večer in truden sem kot običajno v Beogradu. To je moja smrt in resno ubijam dušo in telo. Samo še ta mesec in ne povrnem se nikdar več. Koliko lepih stvari sem zamudil! Vendar bom skušal še nekaj uloviti. Res bi me hudič jemal, da še ostane...« Perko se je, vaje ljubeznivega svobodnjaštva in boheme v domačem kraju, kot divji konj otepala sedla, katerega mu je hotela nadeti tedaj hudo zahtevna umetno-

stna ustanova, ki je pravzaprav v svoji revolucionarni razboritosti še sama iskala prava in ravna pota.

Vse te težave, ki so bile v bistvu povezane še s hudim domotožjem in hrepenenjem po družini, pa so občasno poniknile, kajti Perko se je natanko zavedal, česa se mora na šoli še naučiti in po kaj je pravzaprav prišel v Beograd! V dnevniku (27. XI. 1945) piše o tem takole: »Prazna, mrka soba, kjer je bil pred dvema mesecema izpit. S Hermanom (Pečaričem) in Marijo Vogelnikovo zmrzujemo pri risanju glave... V sobi je hladno, čeprav je v peči premož rdeč kot železo. Že šesti dan se mučim, trgam risbe eno za drugo. V vsaki potezi je toliko trpljenja, toliko krvi!

Mar me moti bližina druge risbe? Ves sem zrušen, ves napet, tako strašno živčno izčrpan, da ne vzdržim nikjer. Še mnogo, mnogo bo treba! S svinčnikom imam še borbo. Hudičovo me zdeluje! Kaj barve, kaj kreda! Vse je igračkanje proti svinčniku. Jutri začnem znova...« Še v naslednjem letu se je Perko srečeval s težavami risanja (februar 1946): »V šoli se mučim in mi ne gre izpod rok. Toliko truda, toliko stopinj, toliko trpljenja, pa še ne gre in mi je hudo... S trudom in zopet s trudom se bom navadil risati. To je najtežje...! Ob takih doživljajih, ki so se dotikala jedra Perkovega slikarskega iskanja, so se porajale seveda tudi občasne duševne stiske (8. dec. 1946): »Preživljam veliko duševno krizo. Pravo slikarsko dušo imam.

Nič ne morem risati, še manj slikati. Sem žalosten in truden kot stopen pes. Vendar obupan nisem. Bo že minilo...«

In res je minilo! Perkova zdrava jasnost, združena s širino in srčno dobroto, je zavestno dopuščala, da so ga gnetli in brusili kot ilovico na lončarskem vretenu. Zavedal se je, da bodo za dnevi pod zastirnim nebom, sledili tudi taki, ki bodo prežeti z jasnino. Ob težave, bridkosti in zdvajanja so se res kmalu pridružili tudi uspehi, ki so ga bodrili pri njegovem učenju. Leta 1946 (7. III.) je zapisal v dnevniku: »Komisija je ugotovila, da sem zrel za III. letnik. Na izpitu sem bil prvi izmed 180 dijakov. Napravil sem z odliko.« Ob šolskem delu je bodoči slikar preizkušal svoje moči tudi pri slobočajnih razpisih. (27. VI. 1946): »Ogromno sem delal. Mislim, da bom na konkurzu za plakate dobil kaj nagrade — pa so 2, 3, in 4 nagrade romale v Ljubljano. V Ljubljani so konkurirali stari grafičarji — pa so njihovi plakati zares dobri. Takoj za temi so moji...!« Dve leti kasneje (8. III. 1948, pismo) zveemo: »Imeli smo konkurz — skice za fresko 22 m². Moja je bila prva. Glavno, da sem pokazal, da nekaj znam... Moja pokrajina je podrla vse slike na Akademiji, čeprav imajo nekateri prvovrstne portrete. Čisto res, tudi jaz jih moram doseči...! Na konkurzu je bila moja skica za fresko prava...!« Naslednje leto je zapisal (3. V. 1949): »Na Akademiji mi priznajo, da je moja kompozicija celota, dobro komponirana, doživeta in dovolj dramatična. Le nekaj detajlov bi moral bolje obdelati. Brez nadaljnega bo sprejeta na razstavo... Vse tri skice so sprejete (na razstavo). Odbita je le risba Žito. Kompozicija, pokrajina in Veronika so v prvi vrsti. Profesor-ski zbor je izjavil: »Perko bo še velik mojster« (17. V. 1949). »Danes so mi priznali sedmi semester za osmi in letos bom absolvent. Jeseni diplomiram. Moja najlepša diploma pa bodo moja dela...!«

Res je Lojze Perko jeseni 1949. leta diplomiral, potem ko je končal

še specialko pri prof. P. Lubardi in M. Čelebonoviću.

Prav je, da smo se ob Perkovem beograjskem študiju podrobneje zadržali, kajti ta leta so bila za nas precej neznana in nova. Marsikaj so nam povedala o slikarju kot človeku, o njegovih »vzorih in bojih«, pa tudi o likovnih prizadevanjih, ki so se mu osebno zdela prav posebno važna.

Vprašajmo se naposled, kaj so koristnega slikarju dala beograjska leta? Kot moramo to lepo razbrati iz njegovih pisem in dnevnika, je bila zanj na prvem in najvažnejšem mestu: risba! Da je le-ta temeljna večšina vsakega likovnega umetnika, se je Perko dobro zavedal in zato ji je tudi posvetil toliko truda. Drugo, kar je oplodilo na Akademiji našega slikarja, pa so bila barvna vprašanja. Vse kaže, da je med beograjskimi akademskimi učitelji na Perka odlično vplival Črnogorec Petar Lubarda, saj ga je slikar ne- kje imenoval »enkratnega človeka in velikega umetnika«. Le-ta je po osvoboditvi po prvih zaletih v realistično pripovednem slogu začel dosledno izpreminjati likovni jezik v smeri kasnega, zelo osebnostnega ekspresionizma, katerega pa je spremljala pogumna, zelo bogata barvna skala.

Od poprejšnje, stvarne in nekam suhe gradnje slikarskega predmeta, je Lubarda zdaj prešel k svobodnejši razlagi naravnih pojavov, spremljanih z duhovno ustrezno uglašeno barvno govorico. Našemu slikarju je morala biti ta Lubardova preobrazba zelo blizu, saj je iz ožje domovine prinesel s seboj konec Kraljeve ekspresionistične dediščine, katero je, kot smo videli, barvno podpirala še precej neblagoljubna rvjaka monotonija. Zdaj je imel bodoči umetnik priliko videti barvno zares bogat in zapeljiv svet, ki ga je očaral in mu v bodočnosti prav gotovo zapustil tudi krepke sledove.

DOMA

Skromno in tiho se je slikar vrnil v Ljubljano, kjer ga je zasula gora skrbi. Najprej je bila tu družina, ki je rastla in pričakovala njegovo

gmotno in npravstveno sodelovanje, potem pa je bilo tu tudi večno vprašanje slikarske delavnice, stanovanja, itd. Slikar je bil v tem svetu skrbi in težav razpet med Ljubljano in Kamnikom, občasno pa se je seveda obračal tudi proti ljubljani notranjski deželi, katero ni mogel nikoli in nikjer pozabiti. Počasi in vztrajno pa je začelo rasti tudi njegovo umetnostno delo!

Zavest, da se je v Beogradu veliko naučil in naravna želja poglobiti se v neskončna umetnostna vprašanja, pa še nekaj drugega, so našega slikarja najprej usmerila v figuralno slikarstvo in njegovo problematiko. Mislim, da je bila ta pot pravljna in logična, saj ni bila pogojena samo s slikarjevim osebnim razpoloženjem, temveč tudi z zahtevno tedanjega časa. Ne smemo pozabiti na odlomke Perkovih pisem, kjer je govoril o »kompoziciji«, ki je dobila priznanje na beograjski Akademiji in so jo sprejeli tudi kot slikarjevo diplomsko delo! Umetnostna klima tistih dni je bila še vedno naklonjena likovnim rešitvam v smislu velikega, epičnega realizma, ki je bil edini sposoben ovekovečiti slavne dni naše borbe, revolucije, ali pa polet naše povojne izgradnje.

Besede o »velikem tekstu« niso bile prazna fraza, veljale pa so tako za leposlovne kot za likovne ustvaritve. In iz takega vzdušja je zrastle tudi Perkova podoba Da ne pozabimo (1949) — diplomsko delo beograjske umetnostne Akademije, kot smo to zgoraj omenili.

Slikar je upodobil prizor prevoza padlih borcev. Počasi se pomikata po cesti v globino mesta dva voza, prvi je naložen s krstami, na drugem pa ležijo pokriti mrtveci. Zgroženi voznik na levi poganja vole, desno žene v črnem objokujejo svoje. Mesto je deloma požgano, vsepovsod so sledovi vojnega pu- stošenja. Grozljiva kot mora je ta likovna povest o trpljenju našega ljudstva, slikar je vložil v kompo- zicijo vse svoje dotedanje znanje in vso duhovno osveščenost.

(nadaljevanje monografije prihodnjic)

brestov obzornik glasilo delovne organizacije PRED 10 LETI

(števila 137 — 28. februar 1979)

KAKO SMO GOSPODARILI LANI

Povprečni neto osebni dohodki na zaposlenega so se za celotno delovno organizacijo povečali za 14 %, kar je povzročilo, da smo v primerjavi z ostalimi delovnimi organizacijami nekoliko padli. Večji porast je bil šele proti koncu leta, ko se je bistveno izboljšala prodaja, medtem ko v prvem polletju večina temeljnih organizacij zaradi premajhnega dohodka ni bila sposobna za večji dvig. Po temeljnih organizacijah je bil porast približno usklajen, razen Jelke, kjer so osebni dohodki naraščali nekoliko hitreje.

OB PLANU IN POSLOVNI POLITIKI

Ceprav smo s poslovno politiko in s planom opredelili samo najbolj nujne naložbe, se je pokazalo, da še niso zajete vse najnujnejše potrebe. Tako je z dopolnilom vključena pridobitev potrebne dokumentacije in elaboratov za drugo linijo žagalnice in za kotlovnico v TOZD Žagalnica. Poleg te naloge naj bi v skladu s finančnimi možnostmi realizirali tudi manjše investicije v Kartonaži v TOZD Žagalnica, v furnirki robov in obrezovalki robov v TOZD Gaber ter pri izgradnji vratarnice, zamenjavi dotrajanih škarij za razrez furnirja in nabavi transportnega viličarja v TOZD Jelka.

KAM S PRESEŽKI?

Po zaključnih računih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti občine Cerknica so za leto 1978 ugotovljeni presežki sredstev v višini 6.498.000 dinarjev.

Glede na stanje šol in dejanskih možnosti financiranja v naslednjih letih je prišlo do skupnega predloga skupščin interesnih skupnosti in izvršnega sveta, da se presežki v celoti namenijo za izgradnjo šole v Novi vasi.

Tak predlog je podprl tudi zbor združenega dela skupščine občine, ki je predlagal temeljnim organizacijam združenega dela sprejem sporazuma o namenski odstopitvi sredstev za izgradnjo šole v Novi vasi.

Tak predlog je podprl tudi zbor združenega dela skupščine občine, ki je predlagal temeljnim organizacijam združenega dela sprejem sporazuma o namenski odstopitvi sredstev za izgradnjo šole v Novi vasi.

TUDI V ŽAGALNICI TEŽAVE Z DELOVNO SILO

Za izpolnjevanje letošnjih planskih obveznosti bi v naši temeljni organizaciji potrebovali 210 delavcev. Lani smo imeli v povprečju zaposlenih 202 delavca, torej manj od planiranih. Pomanjkanje delavcev je čutili predvsem v proizvodnji. Tako se je začela fluktuacija že v začetku letošnjega leta, ko je zapustilo našo temeljno organizacijo sedem delavcev. Ti so odšli po lastni želji in se zaposlili v Kovinoplastiki v Ložu. Kot vzroke za odhajanje omenjajo slabo stimulacijo oziroma boljše osebne dohodke v drugi delovni organizaciji.

POŠKODBE PRI DELU

Preteklo leto se je v naši delovni organizaciji pripetilo 171 poškodb, od katerih jih je bilo 18 na poti na delo in z dela, ostale pa pri različnih delih in opravilih. V primerjavi z letom poprej se je število poškodb dvignilo za 18 %.

Podatek ne bi bil preveč zaskrbljujoč, če se ne bi zaradi posledic poškodb kar za 70 % dvignilo tudi število izgubljenih delovnih dni. Ta podatek jasno pove, da so bile poškodbe precej resnejše kot leto poprej. V letu 1977 je bilo za eno poškodbo izgubljenih povprečno 9,57 dni, lani pa kar 13,68 dni.

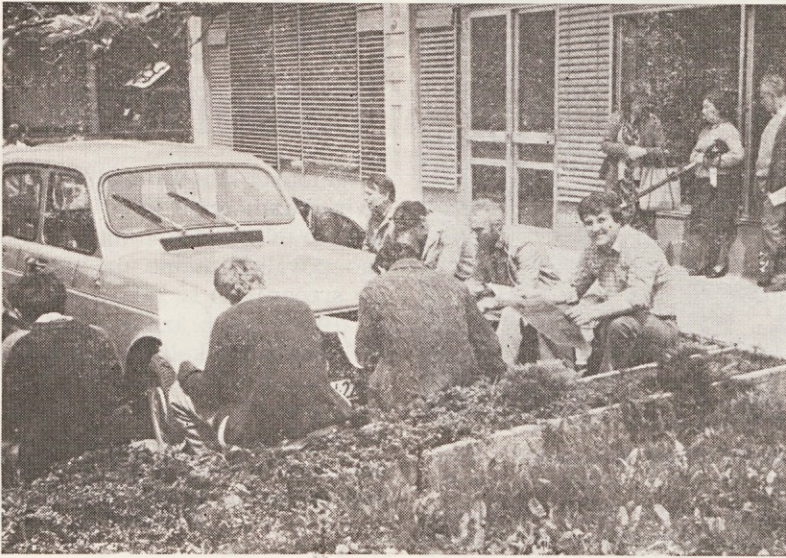
Najbolj kritično je bilo v TOZD Iverka, kjer se je število poškodb povečalo z indeksom 167, število izgubljenih delovnih dni pa celo z indeksom 306.

ORGANIZACIJA MALOPRODAJE

Kratka predstavitev maloprodajnih objektov oziroma naših trgovin s pohištvom nam pokaže naslednje stanje:

- BREST premore pet trgovin in sicer v Cerknici, Mariboru, Zagrebu, Bitoli in v Sarajevu;
- v vseh prodajalnah je zaposlenih skupaj z delavci v skladiščih in v servisu 51 delavcev;
- prodaja v lastnih trgovinah predstavlja približno 20 odstotkov vse prodaje našega pohištva na domačem tržišču;

- vse trgovine skupaj imajo okrog 15.000 kvadratnih metrov prodajnega prostora;
- prodajalne ob 15-odstotnem maloprodajnem rabatu vzdržujejo priročna skladišča, ki oskrbujejo z blagom tudi bližnje trgovske organizacije s pohištvom in ob vsem tem ustvarjajo glede na svoj promet približno 5 odstotkov ostanka čistega dohodka, ki se razporeja nazaj v temeljne proizvodne organizacije;
- iz dohodka trgovin financiramo približno četrtino celotne Brestove propagande;
- organizacijsko so prodajalne vezane na novo ustanovljeno temeljno organizacijo Prodaja.

ZA NAŠE PRIPRAVNIKE

Leta nazaj smo pogosto ugotavljali pomanjkljivo znanje iz splošnega dela pripravniškega programa. To je ugotovil tudi svet za kadre in sklenil, naj bi organizirali primerna predavanja s preverjanjem znanja. Prav tedaj pa so bile priprave pri Gospodarski zbornici Slovenije za sprejem pravilnika o pripravištvu in strokovnih izpitih delavcev v gospodarstvu. Dobili smo delovno gradivo oziroma osnutek. Rešitve v tem aktu so bile skladne z našimi predstavami in prizadevanji v izvajanju pripravništva. Splošni del pripravniškega programa smo priredili za Brestove pogoje.

SPREMEMBE V ORGANIZACIJI LESARIAD

Športno društvo lesnega kombinata NOVOLES iz Novega mesta nam je posredovalo predlog sprememb v organizaciji letošnje jubilejne LESARIADE. Ugotovili so, da je to tekmovanje, organizirano v preteklih letih, precej izgubilo na pomenu, ker je bilo raztegnjeno na tri dni in so postajali športni rezultati prvi cilj, izmenjav izkušenj, medsebojnega spoznavanja in zbliževanja delavcev pa tako rekoč ni bilo več.

Zato predlagamo, da bi tekmovanje trajalo en sam dan in bi s tem imelo predvsem manifestativni značaj. Športni rezultati naj bi bili v ozadju, več časa pa bi ostalo za medsebojno spoznavanje in spoznavanje kraja, v katerem LESARIADA poteka.

Zima jo je zagodla smučarjem, osrečila pa je vse tiste, ki si radi nadenejo drsalke in se spustijo po zamrznjeni gladini Cerkniškega jezera.

Naši upokoјenci

Iz temeljne organizacije Masiva so se od maja 1988 do februarja letos upokojili naslednji delavci:

Tilka Močnik iz Martinjaka, **Justina Jemec** iz Žerovnice, **Slavko Turk** iz Grahovega, **Polde Rutar** iz Martinjaka, **Edo Znidaršič** iz Bločic, **Matija Telič** iz Žerovnice, **Milan Mevec** iz Grahovega, **Emil Ule** iz Grahovega, **Silva Komac** iz Cerknice, **Jožefa Godejša** iz Žerovnice, **Tomaž Čuček** iz Martinjaka, **Jakob Godejša** iz Žerovnice, **Anica Gerbec** iz Lipenja, **Franc Mlakar** iz Martinjaka, **Alojzija Ošaben** iz Martinjaka, **Albina Ule** iz Grahovega, **Maks Umek** iz Cerknice, **Jožefa Korošec** iz Cerknice, **Vida Kranjc** iz Grahovega in **Anton Šega** iz Grahovega.

Za njihovo dolgoletno, marljivo delo, prispevek k razvoju tovarne in boljših delovnih pogojev, se jim iskreno zahvaljujemo in jim želimo še veliko srečnih, zadovoljnih in zdravih let v zasluženem pokoj.

Delovni kolektiv
Tozda Masiva

V drugi polovici preteklega leta je odšel v pokoj **Franc Strle** iz Podgore. V temeljni organizaciji je bil zaposlen polnih 22 let na delih in nalogah vzdrževanje gradbenih objektov.

Zahvaljujemo se mu za dolgoletno delo in mu želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let.

Delovni kolektiv
Tozda Žagalnica

Pust krivih ust

Prireditve pustnega tedna so oživele naše ulice in ceste, snežniški grad, cerkniško dvorano, gostilne in šole. Veliko dela in truda je bilo vložnega v priprave na vse tisto, kar smo lahko spremljali tudi po televiziji. Turistični nagelj ni priletel z neba.

Z butalske skupščine: veliko pametnih besed in misli.

Z nedeljskega spreveda: ščuka velikanka je pa nova reč.

Niso le žabe regljale kot za stavo.

Pokopali so ga v sredo — Pusta namreč.

Zlato, srebro in bron za Brest

Streška družina Brest Cerknica je ena od najuspešnejših družin, ki so nastopile na republiškem prvenstvu s standardnim zračnim orožjem — mednarodni program — v Trzinu. Tekmovanja se je udeležilo več kot 160 strelcev iz vse Slovenije.

Za prvenstvo je bilo značil-

no, da so mladi presenečali v višjih kategorijah, kjer lahko nastopajo le, če so njihovi predhodni rezultati dovolj dobri. To sta potrdila tudi Brestova mladina Damjan Kandare, ki je osvojil zlato medaljo v konkurenci članov in srebrno v konkurenci mladincev, in komaj štirinajstletni pionir

Sebastijan Žnidaršič, ki je osvojil bronasto medaljo med mladinci. S tako visokimi uvrstitvami sta si zagotovila pravico nastopa na prvenstvu Jugoslavije, ki bo v Nišu. Njun nastop pa bo odvisen od finančnih sredstev, ki jih bomo poskušali zbrati od delovnih organizacij.

F. Mahn

Taborniške novice

Klubovci smo se lotili tečaja za radioamaterje in se tudi že pridno učimo. Ob 8. marcu bomo povabili mame na kulturno srečanje in se tako spomnili njihovega praznika. Veliko bo delovnih akcij — tako na vrtu, ki ga je treba urediti, kot tudi v gozdu, kjer bomo čistili, pogozdovovali in mogoče nekaj tudi zaslužili. V začetku marca se bo nekaj starejših

tabornikov udeležilo seminarja za ekološke izvidnike v Izoli. Njihova naloga bo, da bodo v našem kraju vodili akcijo popisa smetišč. Tudi na republiške akcije bomo šli, najpogumnejši na nočno orientacijsko tekmovanje, ki bo v okolici Ljubljane. Nekaj ekip pa bo obiskalo sosednjo Hrvaško in se udeležilo zimskih iger. V aprilu bomo imeli propa-

gandni tabor ob osnovni šoli v Cerknici, hkrati pa bo potekal tudi občinski mnogoboj za murne, MČ in TT. Najboljše ekipe potujejo na področni mnogoboj, ki bo za MČ v Ilirski Bistrici, za TT pa v Cerknici.

Ob koncu meseca aprila potujemo v Berlin na obisk k sokolom.

PA SE TO:

Tudi letos taborjenje bo. Vsi tisti, ki že sedaj načrtujete počitnice, rezervirajte termin od 21. do 31. julija za letni tabor. Kje bo, še ne vemo. Ena od možnosti je Idrija in kraji ob njej.

Taborniški pozdrav!

A. Žnidaršič

Filmi v marcu

9. III. ob 19.30 — angleška srhljivka KRVAVA SLED.
10. in 13. III. ob 19.30 — italijanski western SARTANA PROSI ZA SMRT.
11. III. ob 19.30 in 12. III. ob 16. uri — angleški pustolovski film DIH SMRTI (007).
12. III. ob 19.30 — ameriška komedija KAKRSEN OČE TAKŠEN SIN.
16. III. ob 19.30 — jugoslovanska drama OFICIR Z VRTNICO.
17. in 19. III. ob 20. uri — ameriški erotični film OIRAN.
18. III. ob 19.30 in 19. III. ob 16. uri — ameriška kriminalka LISTA SMRTI.
20. III. ob 19.30 — jugoslovanska drama ODPADNIK.
23. III. ob 19.30 — italijanska drama NUNA IZ MONZE.
24. in 27. III. ob 19.30 — ameriški mladinski film JOCKS.
25. III. ob 19.30 in 26. III. ob 16. uri — ameriški akcijski film SENCE SNA.
26. III. ob 19.30 — ameriški ljubezenski film BENEČANKA.
30. III. ob 19.30 — italijanski erotični film DEKOLTE.
31. III. ob 19.30 — ameriški mladinski film ZALJUBLJENI LUCAS.

Filmi v aprilu

1. IV. ob 20. uri in 2. IV. ob 16. uri — ameriški akcijski film RAMBO, I. del.
2. IV. ob 20. uri — ameriški glasbeni film MODERNA DEKLETA.
3. IV. ob 20. uri — ameriški mladinski film ZALJUBLJENI LUCAS.
6. IV. ob 20. uri — ameriški erotični film ŽENSKA ZA VSE.
7. in 10. IV. ob 20. uri — ameriška komedija NEVARNA DEKLETA.
8. IV. ob 20. uri in 9. IV. ob 16. uri — ameriški akcijski film HUIDIČI IN POLICAJI.
9. IV. ob 20. uri — ameriška kriminalka DVOJNA UGRABITEV.
13. IV. ob 17. uri in 20. uri — francoska komedija GADJE MATURIRAJO.
14. IV. ob 17. uri in 17. IV. ob 20. uri — ameriška komedija NORI BOLNIČARJI.
14. IV. in 16. IV. ob 20. uri — ameriški fantastični film ZVEZDASTE STREHE, IV. del.
15. IV. ob 20. uri in 16. IV. ob 16. uri — ameriški akcijski film VEČNI MAŠČEVALEC (Death wish, III. del).
20. IV. ob 20. uri — francoski ljubezenski film NOČI GOSPE SIMONE.
21. IV. ob 17. uri in 23. IV. ob 20. uri — ameriška ljubezenska drama UMAZANI PLES (Dirty dancing).
21. IV. ob 20. uri — ameriški akcijski film PREMLAD ZA SMRT.
22. IV. ob 20. uri in 23. IV. ob 16. uri — ameriški akcijski film SMRTONOSNO OROŽJE.
24. IV. ob 20. uri — ameriška srhljivka MANIJAK.
27. IV. ob 20. uri — ameriška grozljivka HIŠA, II. del.
28. IV. in 30. IV. ob 20. uri — ameriška kriminalka ČRNA VDOVA.
29. IV. ob 20. uri in 30. IV. ob 16. uri — ameriška komedija POLICAJ IZ BEVERLY HILLA, II. del.

Vse obiskovalce prosimo za razumevanje, če bi morebiti prišlo do zamenjave ali terminskega prerazporejanja filmov.

KINO CERKNICA

V spomin

V avgustu smo se poslovili od **Franca Modica** iz Starega trga. Bil je najstarejši upokojenec našega kolektiva, rojen 1901. leta. V pokoj je odšel leta 1958 iz delovne enote žaga, kjer je bil zaposlen kot delavec na krožni žagi in na skladišču hlodovine.

...

Pred iztekom leta 1988 pa smo se poslednjič poslovili tudi od **Janka Almajerja** iz Kozarišča, starega komaj 62 let.

V pokoj je odšel 1972. leta. Opravljal je razna dela in naloge v delovni enoti žaga, nazadnje pa je delal pri prevzemu hlodovine.

...

Za vedno smo se poslovili tudi od **Slavke Troha** iz Viševka, rojene leta 1920. V pokoj je odšla 1966. leta, z opravljanja različnih del v neposredni proizvodnji.

Ohranili jih bomo v lepem spominu kot prizadevne delavce in dobre delovne tovariše.

Kolektiv žagalnice
Stari trg

BRESTOV OBZORNIK — informativno glasilo delavcev delovne organizacije BREST Cerknica, n. sol. o.

Izhaja na dva meseca v nakladi 2.800 izvodov.

Glavni in odgovorni urednik: Vanda LAVRIČ. Uredniški odbor: Miran PETAN, Franc GORNIK, Peter MELE, Janez OPEKA, Jože KOŠEČ, Zdravko ZABUKOVEC, Vilij FRIM, Andrej VIVOD, Hedvika MELE, Hermina MALIS, Jožica ŠKERLJ, Franc MELE, Anton OBREZA.

Foto: Jože ŠKERLJ.

Odbor za obveščanje je izvršilni organ delavskega sveta delovne organizacije. Predsednik odbora: Vilij FRIM.

Tiska Železniška tiskarna v Ljubljani. Glasilo sodi med proizvode iz 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev od prometa proizvodov (mnenje sekretariata za informiranje izvršnega sveta SR Slovenije št. 421-1/72 z dne 24. oktobra 1974).